

ТЕРОРИСТИЧНИЙ УДАР РОСІЇ ПО ДНІПРУ

Російські окупанти 14 січня завдали масованого ракетного удару по Україні. Загарбники влучили у багатоповерхівку у Дніпрі.

З-під завалів будинку вже врятували 39 людей, серед них – 6 дітей. Кількість загиблих та травмованих постійно зростає, пише «24 Канал».

Що відомо про постраждалих

Понад 40 годин триває рятувально-пошукова операція у Дніпрі. Вночі рятувальники дістали з-під завалів зруйнованої російською ракетою багатоповерхівки ще кількох загиблих.

За даними Національної поліції, станом на 16 січня:

- загинуло 36 осіб (з них 2 дитини);
- травмовано 75 осіб (з них 15 дітей);
- врятовано 39 осіб (з них 6 дітей).

Рятувальна операція триває.

* * *

«Шкода, що не можна ненавидіти ще більше. Ми вас проклинаємо до сьомого коліна! Горіти вам у пеклі, росіяни! Але не в тому світі, а в цьому!» — написав секретар Ради Національної Ради і оборони України Олексій Данілов.

Фото: «РС»

ІКОНИ НА БРОНІ

Президент Володимир Зеленський під час зустрічі у Львові з президентами Польщі Анджеєм Дудою та Литви Гітанасом Науседою подарував їм унікальні ікони.

Про це повідомляє «ArtArmor».

Іконописець Андрій Охоцький спеціально для Анджея Дуди та Гітанаса Науседа написав дві роботи на бронеплитах у рамках проекту «ArtArmor». Це ікони «Юрій Змієборець» з прапорами Польщі та Литви.

"Ми вдячні голові Львівської обласної військової адміністрації Максимові Козицькому за те, що він передав їх від нашого імені.

Ми віримо в те, що ексклюзивні експонати нашої виставки знайдуть гідне місце в музеях Польщі та Литви, а також спонукають польських та литовських митців взяти участь у створенні інших експонатів", — зазначають у «ArtArmor».

Фото: PICU

«МИ ВІДЧУВАЄМО ПІДТРИМКУ БРАТНІХ НАРОДІВ»

Президенти України Володимир Зеленський, Польщі Анджей Дуда і Литви Гітанас Науседа зустрілись у Львові 11 січня в рамках «Люблінського трикутника». Голови держав говорили про загострення ситуації на фронті в Україні, про підготовку росії до нової ескалації та постачання зброї для України.

«Сьогодні я привіз добрі новини для України: ми передаємо для України системи протиповітряної оборони, зенітні установки. Не було жодних політичних розбіжностей, всі політичні партії підтримали допомогу Україні», — сказав Науседа.

Тим часом Анджей Дуда повідомив, що Польща ухвалила рішення про передачу Україні танків «Leopard».

«Ми ухвалили рішення про передачу такої підтримки Україні з боку Польщі. Рота танків «Leopard» буде надана в рамках коаліції. Необхідно отримати офіційну згоду і побудувати міжнародну коаліцію. Ми ухвалили її сформувати. Перша група «Leopard» разом із іншими типами танків, сподіваюся, буде надана іншими країнами дуже скоро, щоб посилити оборонну спроможність України», — заявив Анджей Дуда.

Зеленський вказав на те, що одна держава не може забезпечити всі потреби України в озброєнні:

Президент Володимир Зеленський подякував Президентам Польщі і Литви та заявив: «З перших днів повномасштабного вторгнення ми відчуваємо підтримку наших

братніх народів Польщі і Литви. Ми боремося з тисячами танків рф. Нашим партнерам варто пожаліти наших людей, бо це є потенціал перемоги у цій війні, а не жаліти танків нашої державі. Очікуємо на позитивне рішення від інших держав про постачання танків західного зразку».

«Очікуємо більше, ніж відчинені двері»

Україна очікує від НАТО чогось більшого, ніж риторика про відкриті двері.

Про це заявив президент Володимир Зеленський під час пресконференції з президентами Литви і Польщі у Львові.

"Риторика про відчинені двері недостатньо для нас, недостатньо для мотивації нашої держави та недостатньо для мотивації наших воїнів", — сказав президент.

Зеленський сказав, що очікує на потужні кроки від Альянсу під час саміту у Вільнюсі.

"Ми очікуємо на потужні кроки, щось більше, ніж відчинені двері", — сказав Зеленський.

Фото: «РС»

«ТРЕТЬОЇ СВІТОВОЇ НЕ БУДЕ»

Третьої світової війни не буде, це не трилогія. Україна зможе зупинити російську агресію.

Про це повідомляє "РБК-Україна" з посиланням на відеозвернення президента Володимира Зеленського до глядачів церемонії вручення кінопремії "Золотий глобус".

Відомо, що виступ голови держави оголосив знаменитий американський кінорежисер, продюсер, актор і друг України Шон Пенн, а глядачі підтримали виступ Зеленського гучними оплесками.

"Друга світова війна ще не закінчилася, але ситуація змінилася, всі знали, хто переможе. Попереду були ще битви і сльози, саме тоді з'явилася премія "Золотий глобус" для вшанування найкращих виконавців 1943 року... Зараз 2023 рік, війна в Україні ще не

закінчилася, але ситуація змінюється", — заявив Зеленський.

Свою чергою президент акцентував, вже зрозуміло, хто саме переможе у цій війні. Він зазначив, що боротьба України проти вторгнення росії символізує "боротьбу за право нових поколінь дізнаватися про війну лише з фільмів".

"Попереду ще битви і сльози, але тепер я точно можу сказати, хто найкращий минулого року, це ви. Вільні люди вільного світу. Ті, хто об'єднався навколо підтримки вільного українського народу в нашій спільній боротьбі за свободу... Третьої світової війни не буде, це не трилогія. Україна припинить російську агресію на нашій землі", — підкреслив Зеленський.

За Марією Кучерявець, «РБК-Україна»

БАЙДЕН І ТРЮДО ОБГОВОРИЛИ ОБОРОННУ ПІДТРИМКУ УКРАЇНИ

Президент США Джо Байден і прем'єр-міністр Канади Джастін Трюдо підтвердили свою відданість відстоюванню демократичних цінностей та подальшому забезпеченню оборонної, економічної та гуманітарної підтримки України, повідомляє «АрміяInform», посилаючись на сайт Білого дому.

Керівники двох країн зустрілися у Мехіко на полях саміту лідерів Північної Америки, щоб вирішити регіональні та глобальні проблеми, включаючи війну рф проти України.

«Як провідні демократичні держави та союзники по НАТО, Джо Байден і Джастін Трюдо обговорили співпрацю в галузі оборони та безпеки для вирішення завдань 21 століття, сприяння колективній безпеці та процвітання та підтримці міжнародної системи, заснованої на правилах», — йдеться у релізі.

Лідери країн підтвердили свою готовність відстоювати спільні цінності в усьому світі, включаючи підтримку народу України у його захисті від жорстокої агресії росії, інформують у Білому домі.

«Президент Байден подякував Джастіну Трюдо за партнерство Канади у гарантіях безпеки, економічної та гуманітарної допомоги Україні», — зазначається в повідомленні.

Фото: «АрміяInform»

КАНАДА ОБІЦЯЄ КУПИТИ ДЛЯ УКРАЇНИ СИСТЕМУ «NASAMS»

Міністр оборони Канади Аніта Ананд, поспілкувавшись із українським колегою Олексієм Резніковим, пообіцяла кошти для придбання «NASAMS» для України.

Уряд Канади планує виділити кошти на придбання у США системи протиповітряної оборони «NASAMS» для потреб Сил оборони України. Про це повідомила міністр оборони Канади Аніта Ананд.

"Я поспілкувалася з міністром оборони України Олексієм Резніковим і чітко почула: системи протиповітряної оборони є головним пріоритетом України. Саме тому Канада купує у США передову національну зенітно-ракетну систему (NASAMS), щоб передати її Україні", — написала Аніта Ананд у "Twitter".

Фото: «Кореспондент»

За Людмилою Троценко, «Кореспондент»

МИРОН ДЕМКІВ — НОВИЙ НАЧАЛЬНИК ПОЛІЦІЇ ТОРОНТО

Торонто. В головному штабі поліції Торонто в кінці грудня відбулася церемонія зміни командування. Новий начальник поліції (Chief of Police) Торонто був урочисто приведений до присяги.

Новий начальник — це Мирон Демків, з тридцятирічним стажем ветеран поліцейських служб Торонто. Він був у центрі уваги разом з багатьма достойними гостями та представниками поліційних відділів. Перед присутніми Мирон Демків урочисто склав присягу і підписав офіційний документ.

Свідками зміни командування та учасниками церемонії стали мер Торонто Джон Торі, прем'єр провінції Онтаріо Даг Форд, Генеральний консул України в Торонто Олександр Шевченко та міністри федерального та провінційного урядів. У залі були теж запрошені представники різних громад і установ та родина М. Демківа. Церемонію знято на відео, та зараз можна оглянути на каналі «YouTube».

Під своїм командуванням Мирон

Мирон Демків

Демків має понад 5,000 поліцейських і 2,000 цивільних службовців. Поліцейська служба Торонто є найбільшим муніципальним поліцейським агентством Канади.

Мирон Демків народився і виріс у Торонто в сім'ї українських емігрантів. Він свідомо почував себе членом українсько-канадської громади і в молодості був активним учасником Пласту в новацтві та юнацтві пластової станиці Торонто.

Мирон Демків вивчав право в Університеті Торонто, а пізніше закінчив університетські курси з поліцейської діяльності, менеджменту та психології. Він — абітурієнт післядипломної програми лідерства поліції Інституту Ротмана при Торонтському Університеті.

Місто Торонто — унікальне місто з різноманітним населенням та поліцією. Було доречно, щоб передача влади відбулася урочисто і спокійно, перед очима загальної громадськості, та з широким залученням і підтримкою спільнот, як і в процесі підбору, так і в церемоніальній зміні команди.

У своєму першому виступі начальник Мирон Демків описав свій погляд на пріоритети міста та свою відданість служити всім громадам. Він визнав, що найважливішим є спочатку вислухати і зрозуміти потреби.

Він сказав: «Хоча у мене є багато пріоритетів у моїй новій ролі, моїм першим завданням є закріплення довіри до нашої Служби та робота з

нашими спільнотами, щоб заслужити та підсилити цю довіру.

По-друге, під моїм керівництвом ми прискоримо реформу поліції та професіоналізацію Служби, продовжуючи співпрацювати з нашими громадами для реалізації їхніх рекомендацій та досліджуючи нові можливості стати сучасною Службою, орієнтованою на громаду, чого заслуговує та очікує наше місто.

І як мій третій пріоритет, я буду надалі працювати з нашими членами та мешканцями, громадськими організаціями, державними установами та нашими партнерами в правоохоронних органах, щоб гарантувати, що кожен житель у кожному районі є безпечним та має можливість процвітати».

На завершення начальник поліції Торонто Мирон Демків подякував своїй громаді за підтримку і, дивлячись вгору, подякував покійним батькам за виховання та за те, що вони передали йому українське коріння та ідентичність.

Богдан Колос

США ОГОЛОСИЛИ РЕКОРДНИЙ ПАКЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ

Сполучені Штати Америки оголосили про рекордний пакет військової допомоги для України майже на три мільярди доларів. Партнери вперше нададуть бронемашини «M2 Bradley». Про це повідомила прес-секретарка Білого дому Каріна Жан-П'єр.

Каріна Жан-П'єр

За її словами, 225 млн. доларів направлять на довгострокову модернізацію Збройних сил України.

«Як очікується, до нього увійдуть бойові машини «Bradley», які ми анонсували 6 січня, самохідні гаубиці, ракети класу «земля-повітря», інша техніка та амуніція», — зазначила Каріна Жан-П'єр.

Згодом Міністерство оборони США опублікувало докладний список озброєння, яке отримає Україна в рамках найбільшого пакету допомоги на суму \$3,075 млрд.

До нового пакету увійшли 50 броньованих машин піхоти «Bradley», 500 протитанкових ракет та 250,000 боєприпасів калібру 25 мм до них.

Також Сполучені Штати Америки надішлють 100 бронетранспортерів «M113», 55 захищених від мін машин («MRAP»), 138 бронеавтомобілів «HUMVEES», 18 одиниць 155-мм самохідних гаубиць і 18 машин підтримки.

Пакет допомоги також включає:

- 70,000 — 155-мм артилерійських снарядів;
- 500 — високоточних 155-мм артилерійських снарядів;
- 1,200 — 155-мм пострілів дистанційних протитанкових мінних систем («RAAM»);
- 36 буксированих 105-мм гаубиць та 95,000 105-мм артилерійських снарядів;
- 10,000 — 120-мм мінометних мін;
- додаткові боєприпаси для артилерійських ракетних систем («HIMARS»);
- ракети «RIM-7» для протиповітряної оборони;
- 4,000 авіаційних ракет «Zuni»;
- близько 2,000 протитанкових ракет;
- снайперські гвинтівки, кулемети, боєприпаси до гранатометів та стрілецької зброї;
- протипіхотні міни «Claymore»;
- прилади нічного бачення та оптика;
- запасні частини та інше польове спорядження.

Фото: «Суспільне»

Світлана Надтока, «Кореспондент»

У ШОЛЬЦА ЗАГОВОРИЛИ ПРО «ДИПЛОМАТІЮ» З РФ

У Соціал-демократичній партії Німеччини знову заговорили про «дипломатію» з росією. Заступник міністра закордонних справ нагадав партії канцлера Олафа Шольца, як насправді вирішуються війни.

Про це пише «РБК-Україна» з посиланням на німецьке видання «ZDF».

Видання оприлюднило внутрішній документ партії Шольца в якому сказано про те, що війни, нібито, не вирішуються на полі бою через що необхідно шукати дипломатичні рішення.

«Навіть якщо зі зрозумілих причин довіри до російського керівництва більше немає, дипломатичні переговори мають залишатися можливими. З росією вже досягнуто домовленостей щодо обміну полоненими та зернового коридору. Важливо спиратися на ці підходи, наприклад, у галузі контролю над озброєннями», — сказано в документі.

В партії заявили про важ-

ливість «політики малих кроків» шляхом дипломатії з росією.

Водночас політики наголосили на продовженні підтримки України й необхідності усіх дій, які б переконали росію укласти мирну угоду з територіальною цілісністю України, її майбутньою безпекою й відповідальністю для військових злочинців.

Також партія зобов'язується надавати Україні фінансову, гуманітарну, дипломатичну та військову підтримку, зокрема навчати солдатів.

Реакція Мельника

«Війни майже завжди вирішуються на полі бою. Німеччина має знати про це краще», — відзначив колишній амбасадор України в Німеччині Андрій Мельник.

Фото: «Барометр»
Сергій Пишкін,
«РБК-Україна»

В ЕДМОНТОНІ ПОМІРЯЛИСЯ СИЛАМИ УКРАЇНСЬКІ ТА КАНАДСЬКІ СТУДЕНТИ-ХОКЕЇСТИ

В місті Едмонтон, провінція Альберта, відбувся хокейний матч між Університетською збірною України та командою «Golden Bears» Університету Альберти. Про це на своїй сторінці у «Фейсбуці» повідомив Генеральний консул України в Едмонтоні Олександр Данилейко.

«Едмонтон достойно прийняв естафету від Калгарі. Повна арена неймовірно вболівала за наших хлопців у матчі проти «Golden Bears» Університету Альберти. Дякуємо за вашу підтримку! Усі збори від матчу йдуть на підтримку України і українського хокею! Був радий зустрітися з хлопцями після матчу», – йдеться в дописі.

Текст і фото: «News7»

ЯКІ КРАЇНИ НАДАЮТЬ НАЙВИЩІ ВИПЛАТИ УКРАЇНСЬКИМ БІЖЕНЦЯМ

З перших днів війни всі країни Європейського Союзу, а також США та Канада, приймають наших громадян і дають можливість шукати роботу, надають доступ до медичних послуг і освіти. Також вони надають українцям виплати. «TRAVEL РБК-Україна» розповідає, які країни надають українцям високу фінансову допомогу.

Канада: 3 тисячі канадських доларів одноразово

Про прийом українських біженців і старт програми «Canada-Ukraine Authorization for Emergency Travel» в уряді Канади оголосили ще на початку березня 2022 року. Це програма для екстреного в'їзду українців, які зможуть перебувати в Канаді два роки й більше (залежно від ситуації в Україні), отримують доступ до медицини, освіти та ринку вакансій.

Українці, які шукають притулку у Канаді, можуть розраховувати на одноразову фінансову допомогу: по 3 тисяч канадських доларів на кожного дорослого і по 1,5 тисячі канадських доларів на кожну дитину віком до 17 років.

Такі виплати в Канаді надаються лише в одноразовому порядку. Вартість життя в країні досить висока, тому все ж треба мати із собою певний запас коштів. Деякі навіть радять не їхати в Канаду, якщо у вас немає 10 тисяч доларів у вигляді «фінансової подушки».

Ірландія: до 830 євро на місяць

Щоб отримувати в Ірландії фінансові виплати, мати доступ до медицини та ринку праці, потрібно оформити «PPSN» – це індивідуальний номер, який складається із 7 цифр, а також кількох літер. Його видають в Департаменті соціального захисту. Отримати «PPSN» можна навіть в аеропорту по прибуттю, звернувшись у центр надання допомоги українцям.

Після цього можна отримувати соціальні виплати. Максимальний розмір коштів, які платять в Ірландії, становить 208 євро на тиждень (830 євро на місяць) на одного дорослого. Наприклад, на такі суми можуть розраховувати одинокі матері, які постійно доглядають дітей і не працюють. Виплати на одну дитину в Ірландії становлять 140 євро на місяць.

Кошти надходять щотижня – або на банківський рахунок, або у поштове відділення поряд з вашим місцем проживання.

Німеччина: підвищені виплати з січня

Починаючи з 1 січня 2023 року, Німеччина збільшує розмір базових виплат для українців, які мають статус тимчасового захисту в цій країні. Виплати дорослим одиноким українцям в Німеччині збільшать на 53 євро.

Для різних категорій громадян та залежно від конкретної ситуації, виплати будуть такими:

- Дорослі: 503 євро;
- Діти віком 14-17 років: 420 євро;
- Діти віком 6-13 років: 348 євро;
- Діти менше 5 років: 318 євро.

Щоб отримати підвищені виплати в Німеччині, подавати окрему заявку нема потреби: їх нараховуватимуть автоматично тим, хто раніше отримував фіндопомогу.

Швейцарія: 1,500 франків щомісяця, але з умовами

Ще з початку повномасштабного вторгнення РФ в Україну у Швейцарії для наших біженців почали оформлювати так званий статус S – загалом він прирівнюється до аналогічних програм у ЄС і дає права, що і в Євросоюзі (Швейцарія до ЄС не входить). Українці в цій країні мають право шукати роботу, отримують доступ до медицини тощо.

Спершу українцям у Швейцарії безпроблемно нараховували 1,500 швейцарських франків щомісячно, не враховуючи майно та доходи. Але із серпня 2022 року уряд Швейцарії заявив про більш жорсткі умови нарахування грошових виплат українцям. Відтепер при розгляді заявок від українців зі статусом S компетентні органи країни враховуватимуть їхнє фінансове становище. Кожен випадок розглядатиметься індивідуально.

«Відтепер кожна заявка розглядатиметься індивідуально з урахуванням доходів та майна особи чи родини. Якщо громадянин України знімає гроші з банківських карток фінансових закладів країни походження або купує активи, це впливає на оцінку рівня доходу та є вирішальним фактором при розгляді прохання про матеріальну допомогу», – пояснюють на сайті «VisitUkraine.today».

«News7»

СКУ ОТРИМАВ ПОЧЕСНУ НАГОРОДУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Світовий Конгрес Українців (СКУ) отримав почесну відзнаку від збіркової платформи Президента України Володимира Зеленського «UNITED24», як один з найбільших жертводавців 2022 року.

«Дякую Світовому Конгресу Українців за підтримку України у вирішальну мить. Ця відзнака створена з бахмутівської солі та кримського ракушняка, що символізують українську незламність та віру у велику перемогу», – йдеться у тексті нагороди за підпису Володимира Зеленського.

Президент СКУ Павло Грод прийняв нагороду від імені світової української спільноти та друзів України, відзначивши надзвичайну підтримку та щедрість жертводавців, прихильників і волонтерів, чия відданість майбутньому України є непохитною.

«Перемога України – це наша спільна справа. Як і всі попередні покоління, ми будемо захищати наш народ і нашу Батьківщину, аж доки не переможемо та не звільнимо від російської окупації і репресій всіх українців та всі українські території. Перемога України настане лише за умови відновлення її міжнародно визнаних кордонів. Кампанія СКУ «UniteWithUkraine.com» продовжуватиме збирати кошти та надавати необхідну підтримку захисникам України, аж поки ми не здобудемо перемогу в нашій Великій війні за незалежність», – зазначив Президент СКУ Павло Грод.

Довідково: У липні 2022 року, у співпраці з Генеральним штабом ЗСУ, Міністерством цифрової трансформації України та збірковою платформою Президента України «UNITED24» Світовий Конгрес Українців (СКУ) офіційно став партнером проекту «Армія дронів», спрямованого на посилення боєздатності та збереження тисяч життів українських захисників (<https://u24.gov.ua/>). Лише за один місяць – на честь Дня Незалежності України, СКУ зібрав 600 тисяч доларів США на закупівлю дронів та супутнього обладнання і став другим найбільшим жертводавцем «Армії Дронів».

Фото: СКУ

X ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС ДЛЯ СТУДЕНТСЬКОЇ ТА УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

«Улас Самчук на культурному фронті сучасної російсько-української війни»

Національний університет «Острозька академія» з ініціативи Оксани Бризгун-Соколик (Канада), єдиної розпорядниці спадщини Уласа Самчука, запрошує учнів закладів загальної середньої і професійної (професійно-технічної) освіти, студентів й аспірантів закладів вищої освіти віком від 14 до 25 років, які навчаються в Україні або за кордоном, узяти участь у X Всеукраїнському конкурсі для студентської та учнівської молоді «Улас Самчук на культурному фронті сучасної російсько-української війни».

Конкурс триває з 10 січня до 25 травня 2023 року в таких номінаціях:

- «Найкращий науковий есей»,
- «Найкращий художній есей»,
- «Найкраща публікація в українському мас-медіа»,
- «Найкраща публікація в закордонному мас-медіа».

Номінації «Найкращий науковий есей» і «Найкращий художній есей» передбачають подання есею обсягом 3-5 с., який відповідає таким вимогам: відповідність тематиці конкурсу; структурованість; аргументованість тези; оригінальність, новизна й академічна доброчесність; щирість у висвітленні думок; грамотність; науковість (для наукового есею).

Номінації «Найкраща публікація в українському мас-медіа» і «Найкраща публікація в закордонному мас-медіа» передбачають подання публіцистичної статті, яка відповідає тематиці конкурсу й опублікована в період із 10 січня до 10 травня 2023 року.

Мова конкурсних робіт – українська. Конкурсні роботи в номінації «Найкраща публікація в закордонному мас-медіа» можуть бути виконані будь-якою слов'янською або романо-германською мовою, окрім державної мови країни, яку Верховна Рада України визнала державою-агресором.

Для участі в конкурсі потрібно в період із 10 січня до 10 травня 2023 року заповнити заявку за покликанням <https://forms.gle/7c1SaQ6zuY9wMjHLA>, у яку вкласти файл із конкурсною роботою (для рубрик «Найкраща публікація в українському мас-медіа» і «Найкраща публікація в закордонному мас-медіа» – скан або фото опублікованої статті, або покликання, якщо матеріал розміщено на інтернет-сайті).

Оприлюднення результатів і нагородження переможців конкурсу відбудеться в Національному університеті «Острозька академія» 25 травня 2023 року.

Переможці отримають грошові премії та цінні подарунки.

Докладніше: <https://www.oa.edu.ua/ua/info/news/2023/09-01-01>.

Контактні особи: Віталій Максимчук, кандидат філологічних наук, доцент, завідувач катедри української мови і літератури Національного університету «Острозька академія», e-mail: vitalii.maksymchuk@oa.edu.ua.

Фото: Вікіпедія

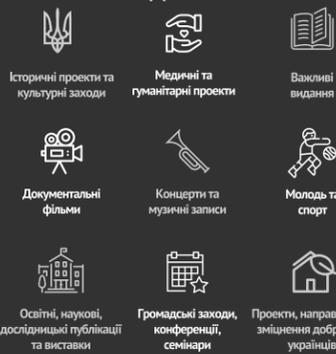
Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

МИ ПІДТРИМУЄМО

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
З понеділка до п'ятниці 7:30 вечора на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: souf.radio@gmail.com
Facebook: [facebook.com/SOFUradio](https://www.facebook.com/SOFUradio)

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Tel.: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com
Суспільно-політичний тижневик
Видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обм. пор. у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських
Державницьких Організацій Канади

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин
Редактор газети – Оксана Соколик

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА
YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL

Канада: \$75 Canada: \$75

STANDARD MAIL

Канада: \$100 Canada: \$100
3CA: \$120 USD USA: \$120 USD
міжнародні: \$250 international: \$250

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англомовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

ЗЕЛЕНСЬКИЙ ПОЗБАВИВ ГРОМАДЯНСТВА МЕДВЕДЧУКА, КОЗАКА, ДЕРКАЧА Й КУЗЬМІНА

Президент Володимир Зеленський позбавив громадянства чотирьох народних депутатів України. Зокрема, Віктора Медведчука, Тараса Козака, Андрія Деркача та Рената Кузьміна.

Про це йдеться у відеозверненні голови держави.

“На підставі матеріалів, які були підготовлені СБУ та Державною міграційною службою, та відповідно до Конституції я ухвалив рішення про припинення громадянства чотирьох осіб – Деркача Андрія Леонідовича, Медведчука Віктора Володимировича, Козака Тараса Романовича, Кузьміна Рената Равільйовича”, – заявив він.

Хто такі Медведчук, Козак, Деркач та Кузьмін

Віктор Медведчук – політик, кум російського диктатора владіміра путіна. Його підозрюють у державній зраді та підтримці терористичних організацій “ЛДНР”.

За даними слідства, народний депутат міг бути причетний до незаконної схеми постачання вугілля з Донбасу та фінансування бойовиків.

Протягом кількох місяців депутат перебував під домашнім арештом. Після вторгнення рф в Україну він втік з-під арешту, СБУ затримала

його лише 12 квітня. Після п’яти місяців ув’язнення його обміняли на 200 захисників “Азовсталі”.

Тарас Козак – політик, народний депутат. Його підозрюють у державній зраді, порушенні правил ведення війни та замаху на пограбування національних ресурсів в українському Криму.

2 лютого 2021 року Зеленський ввів у дію рішення РНБО щодо санкцій проти Козака. Також обмеження були введені проти компаній, що належать йому, що володіють телеканалами «NewsOne», «Zik» і «112». Санкції проти Козака введені через постачання вугілля з окупованих російською територій Донбасу.

Андрій Деркач – політик, народний депутат. Минулого року СБУ викрила агентурну мережу ГРУ рф, до якої входив Деркач. За даними слідства, він займався створенням ряду приватних охоронних підприємств у різних галузях, щоб використовувати ці структури для швидкого захоплення України.

Ренат Кузьмін – політик, народний депутат, підозрюється у державній зраді. За версією слідства, Кузьмін із березня 2021 року поширював антиукраїнську пропаганду. Сам Кузьмін на момент винесення підозри ховався від слідства.

Фото: «УП»

ТЕПЛІ КОВДРИ ТА АПАРАТИ ДЛЯ АНЕСТЕЗІЇ ВІД БЛАГОДІЙНИКІВ З ІСПАНІЇ

Вантажівка з гуманітарною допомогою прибула з Барселони. Майно зібрали та доставили в Україну за сприянням Фонду монастиря Санта-Клара і з безпосередньою участю його керівниці — сестри Лусії Карам.

Цього разу прикордонникам передали речі для медичних закладів — 5 апаратів для анестезії, а також приблизно 1,300 ковдр. Усі матеріальні засоби поїдуть у східні регіони України, де охоронці кордону протистоять ворогу.

Нагадаємо, що завдяки зусиллям Фонду монастиря Санта-Клара, а також «Асоціації волонтерів Саїха-Банк» і «Асоціації «Посланці миру», Державна прикордонна служба України отримала понад 60 автомобілів, більше 50 з яких — медичного призначення, а також тонни медичних препаратів та обладнання.

Сердечно дякуємо іспанським благодійникам і усьому цивілізованому світу за підтримку українців у боротьбі з окупантами. Разом до Перемоги!

ПРЯМА МОВА

Генерал Бен Годжес:

Перш за все, і це дуже важливо, Україна досягла безповоротного імпульсу. Я не бачу зараз взагалі чогось, що би могли зробити російські війська, аби цю ситуацію переламати.

Звісно, попереду місяці важких битв, ще багато ні в чому не винних людей загинуть, втраять свої будинки і роботу, але зараз ініціатива на боці України. Держава здобула її завдяки кровопролитним боям, завдяки ретельно спланованій роботі генерального командування і, звичайно, завдяки стійкості українського народу.

Чи були помилки і чи можна було щось краще зробити в певних моментах? Звісно, так. Але коли я думаю про всі виклики, з якими зіткнулася Україна після повномасштабного вторгнення, – це все одно вражає. Захід разом з Україною, і тому я з великим оптимізмом очікую на те, що станеться в новому році.

... ідея про якісь переговори з росією є зараз нереальною. росією просто треба перемогти на полі бою. Захід повинен і далі працювати разом і надсилати в Україну все те, що ми обіцяли. Також не можна знімати санкції.

Єдиний варіант, коли кремль зможе чогось досягти – це розтягнути цей конфлікт настільки, що Захід почне втрачати бажання допомагати Україні, і стане тиснути на Київ, аби українська влада почала перемовини. Так, ймовірно, може статися. Тому я думаю, росіяни будуть і надалі завдавати ударів по українській інфраструктурі, наскільки їм вистачить ракет.

Вони будуть посиляти на поле бою недосвідчених мобілізованих солдатів – просто в м’ясорубку, щоб затягнути це все на якомога довше. З моєї точки зору, це їхня єдина надія. Вони ж зараз не виправляють жодних інституційних проблем, які мають. Так само не зможуть відновити військову потугу у найближчі кілька років.

... росіяни хочуть, перш за все, відтягнути українські сили на Північ тоді, коли вони потрібні на Сході та на Півдні. Я думаю, це частина їхнього плану.

Для мене тут найбільшим невідомим компонентом є білорусь. Що саме зробить Лукашенко? Гадаю, він і надалі буде дозволяти росіянам використовувати територію країни для своїх цілей, але я не знаю, чи він сам прийме в цьому активну участь.

Також не знаю, чи білоруський народ буде сидіти склавши руки. Я вважаю, що вони зроблять з росіянами те саме, що зробили з німцями в 1942 році – будуть атакувати тили і партизанити.

«HIMARS» та інші дальнобійні системи, які можуть стріляти високоточними снарядами, – важливі.

Проте ми повинні пам’ятати, що немає універсальної зброї, яка гарантує перемогу.

Найбільше мене вражає, як швид-

ко українці навчилися використовувати «HIMARS», як правильно їх застосовувати та захищати, а також використовувати їх можливості.

Знову ж таки, український Генеральний штаб та бійці виявилися набагато гнучкішими та краще пристосованими, ніж їхні опоненти з російського боку – в плані використання можливостей та найбільш ефективного їхнього застосування.

На мою думку, удари по логістиці, штабах, інших дуже вразливих ланках російської армії – це саме та стратегія, яка ідеально підходить для правильного використання такої зброї.

Я б хотів, щоб США та союзники надали вам далеkobійну зброю, зокрема «ATACMS», які можна запускати з «HIMARS», і які мають радіус дії у 300 кілометрів. Такі ракети, а також бойові дрони, як от «Gray Eagle» та «Reaper», дозволять українцям знищувати російські командні пости та зброю ще далі, і це може унеможливити удари по українських цивільних об’єктах.

... я не здивований, що Україна має можливості це зробити (вибухи на території рф — ред.). Тобто вони не сидять і не чекають, що американці дадуть їм «ATACMS» і тоді почнуть. Українці будуть робити все, щоб перенести бойові дії на російську територію. Для того, щоб позбавити росіян можливості атакувати мирне українське населення.

Мало хто пам’ятає, але Україна була серцем оборонної промисловості радянського союзу. Є величезна база технологій, інженерів та знань, і це в Україні, а не в росії. І тепер росіяни повинні розуміти, що для них немає безпечного місця. Всі їхні аеропорти та бази можуть бути уражені. І я сподіваюся, що Україна лише наростить свої можливості, щоб бити по цілях у Криму, так само як і в глибині росії з регулярністю. Особливо по місцях запуску ракет.

Ваш Генеральний штаб дуже ретельно і зважено підійшов до цього питання. По-перше, потрібно заблокувати російську логістику, щоб російські війська не мали можливості рухатися, не могли підвозити боєприпаси, потрібно паралізувати усю російську транспортну систему. Це можна зробити з "Гаймарсів", дронів, з допомогою ССО чи партизанів.

Крім того, потрібно осліпити росіян. Щоб їхнє головне командування не могло приймати рішень. Ключ до початку успішної операції – це знищення логістики та керівництва, на мою думку. Звісно, потрібно також подавити російську протиповітряну оборону, для того, щоб українські повітряні сили теж могли підтримувати наземні операції.

Уривки з інтерв’ю Генерала Бена Годжеса «24 канал», колишнього командувача американськими військами в Європі

ОПИС БАТУРИНСЬКОГО АРХЕОЛОГІЧНОГО ПРОЄКТУ, СПОНСОРОВАНОГО ДОСЛІДНИМ ІНСТИТУТОМ «УКРАЇНКА»

Д-р Володимир Мезенцев
виконавчий директор
Батуринського проєкту
КІУС, Торонто
Email: v.mezentsev@utoronto.ca
Тел.: (416) 766-1408

У 1669-1708 рр. Батурин, що на Чернігівщині, був столицею козацької держави – Гетьманщини, одним з великих і процвітаючих міст України та головною резиденцією видатного гетьмана князя Івана Мазепи (1687-1709 рр.). Під час його повстання у союзі зі Швецією за визволення Центральної України від зверхності Москви 1708 р. російське військо зруйнувало Батурин дощенту й вигубило його оборонців та усе цивільне населення, загалом до 14 тис. українців. Просвічений гетьман граф Кирило Розумовський (1750-64 рр.) відбудував і знову заселив спустошене місто та повернув йому статус столиці козацької держави. Після скасування Російською імперією Гетьманату, єдиної на той час української держави, у 1764 р. Розумовський продовжував розбудову і відродження Батурина власним коштом до своєї смерті 1803 р.

У період бездержавності України колишня гетьманська столиця занепадала і перетворилась на незначне аграрне містечко, закуток імперії. Советські власті намагались викреслити з пам'яті українців славу історію і високу культуру Мазепиною столицею та її варварське розорення московським військом й забороняли будь-яке вивчення минулого Батурина, як і діянь Мазепи та розвою козацької держави взагалі.

У незалежній Україні Батурина повернули статус міста. Від 1994 р. там активно працює Національний історико-культурний заповідник «Гетьманська столиця», який зайняв третє місто в Україні за значенням, досягненнями і кількістю відвідувачів. Завдяки його діяльності, археологічним дослідженням та масштабним натурним реконструкціям архітектури і фортифікацій XVII-XIX ст., Батурин постав і прославився як один з провідних центрів пізнавального туризму, краєзнавчих студій, просвіти й патріотичного виховання українців, особливо юнацтва, з п'ятьма сучасними музеями старожитностей та 30 об'єктами історико-культурної спадщини. Відбудовано цитаделю батуринської фортеці, два гетьманські палаци, церкви, військову скарбницю, судову палату, встановлено величні скульптурні монументи гетьманам, козакам-оборонцям та жертвам погрому Мазепиною столицею 1708 р. Кількість відвідувачів Батуринського заповідника неухильно зростає і 2019 р. сягнула близько 200 тис. туристів з України та з-за кордону. З них 53.6 тис. становить учнівська молодь (див. https://uk.wikipedia.org/wiki/Національний_історико-культурний_заповідник_«Гетьманська_столиця»).

2019 р. Батурин відвідав проф. Антоні Літлвуд зі Західно-онтарійського університету в м. Лондоні у Канаді. Він оприлюднив свій дуже

УКРАЇНА
МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ
ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ ЗАПОВІДНИК
«ГЕТЬМАНСЬКА СТОЛИЦЯ»
16512, Чернігівська обл., Бахмацький р-н, м. Батурин, вул. Гетьманська, 74.
тел./факс: (04635) 48-4-37, (04635) 48-6-57.
e-mail: baturin.capital@ukr.net, код ЄДРПОУ: 22814631

23 грудня 2022 року, № 01/1-11/22/388

**Виконавчому директору Батуринського проєкту,
кандидату історичних наук
Володимиру МЕЗЕНЦЕВУ**

Шановний пане Володимире!

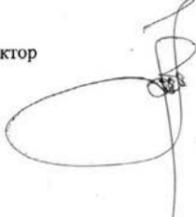
Від свого імені та від імені всього колективу Національного заповідника «Гетьманська столиця» висловлюємо величезну вдячність за багаторічну співпрацю у дослідженні історії гетьманського Батурина, відкритті археологічних пам'яток, популяризації археологічного зібрання, підтримці діяльності Міжнародної українсько-канадської археологічної експедиції. Ваша наполеглива праця та професіоналізм сприяв успішній організації роботи археологів, які щоліта проводили розкопки у Батурині. Виступаючи виконавчим директором Батуринського проєкту, Ви робите великий внесок у популяризацію історії Української держави в Канаді та США, сприяєте ознайомленню із новими історичними та археологічними відкриттями гетьманської столиці. Хочемо відзначити важливість науково-популярного видання про розкопки в Батурині, яке вже багато років систематично публікується під Вашою редакцією. Завдяки чудовому оформленню, доступному викладу матеріалу та унікальним реконструкціям читачі видання мають змогу дізнатися про здобутки археологів в Батурині.

Особливу подяку хочемо висловити Вам за особисті дослідження та ґрунтовні публікації про архітектуру та планування палацу гетьмана Івана Мазепи, його замської резиденції, церков Батурина, садів козацько-старшинських родин, які ми систематично використовуємо в науковій, експозиційній та культурно-освітній діяльності заповідника.

Окрему вдячність хочемо висловити Вам та всім громадянам в Канаді за колосальну підтримку України та консолідацію сил задля нашої перемоги. Широ сподівасмося на продовження плідної співпраці в ім'я України. Віримо, що найближчим часом ми зупинимо агресора і настане перемога задля життя, свободи та вільного світу.

Принагідно вітаємо Вас та Вашу родину з Різдвом Христовим та Новим роком!

З повагою,
генеральний директор

Наталія РЕБРОВА

схвальний відгук про місцевий модерний музей археології та наукові ґрунтовні реконструкції батуринських цитаделі й палацу Розумовського 1799 р. у бюлетені Оттавського університету *Canadio-Byzantina*, No. 31, January 2020, p. 4 (<https://uottawa.scholarsportal.info/ojs/index.php/cb/index>).

1995 р. відомі дослідники археології Чернігівщини д-р Володимир Коваленко та Юрій Ситий (Національний університет «Чернігівський колегіум») почали щорічні розкопки у Батурині. Тепер Ю. Ситий є науковим керівником Батуринської археологічної експедиції при Чернігівському університеті. З 2001 р. до них долучились канадські історики та археологи. Тодішній директор Канадського Інституту Українських Студій (КІУС) Альбертського університету в м. Едмонтоні, видатний історик Гетьманщини проф. Зенон Когут заснував українсько-канадський проєкт історико-археологічного дослідження Батурина козацької доби і успішно очолював його у 2001-15 рр. Він залишається академічним дорадником проєкту і співавтором наших буклетів та статей про розкопки міста. Науковий працівник КІУСу в м. Торонті д-р Володимир Мезенцев є виконавчим директором Батуринського проєкту в Канаді. Він спеціалізується у вивченні та реконструкції архітектури і декору Мазепиною часу. Колишній президент Понтифікального Інституту Середньовічних Студій Торонтського університету, знаний історик Чернігів-

ського князівства проф. Мартін Дімнік бере участь в історичних дослідках середньовічного Батурина та публікації звітів про його розкопки англійською мовою у періодиці Оттавського університету. Завдяки 25-річним систематичним польовим дослідженням Батурин став найбільш археологічно вивченим містом козацької України. Знахідки з цих розкопок зберігаються у Музеї археології Батурина, де зібрано понад 500 оригінальних експонатів.

Результати досліджень історії і матеріальної культури Батурина XVII-XVIII ст., резиденції Мазепи, його секретаря і канцлера Пилипа Орлика, генерального судді Василя Кочубея і Розумовського, їхніх новонайдених реконструйованих геральдичних емблем, маловідомого побуту козацької еліти та знищення Мазепиною столицею разом з мешканцями царським військом описані й багато ілюстровані у дев'яти науково-популярних буклетах З.Когута, В.Мезенцева, В.Коваленка та Ю.Ситого. Ця серія опублікована Видавництвом «Гомін України» у Торонті в 2011-20 рр. Останні п'ять буклетів можна придбати у канцелярії Крайової Управи Ліги Українців Канади в м. Торонті за \$10 кожний (телефон: (416) 516-8223, email: luc@lucorg.com). Вісім брошур розповсюджує Видавництво КІУСу в м. Едмонтоні (тел.: (780) 492-2973, email: cius@ualberta.ca; <http://www.ciuspress.com/catalogue/history/325/sadeibi-ivana-maziepi-u-baturini>; [\[press.com/catalogue/history/333 /kul%27tura-kozats %27koyi-ielit-maziepinogheo-devoru\]\(http://www.ciuspress.com/catalogue/history/333/tura-kozats-koyi-ielit-maziepinogheo-devoru\); <http://www.ciuspress.com/catalogue/history/347/palatsi-ivana-maziepi-ta-kirila-rozmovs%27kogheo>; <http://www.ciuspress.com/catalogue/history/356/rozkopki-u-baturini-2015-roku>; <http://www.ciuspress.com/catalogue/history/361/arhaeologheichni-deoslidei-baturina-2016-r>; <http://www.ciuspress.com/catalogue/history/372/rozkopki-u-baturini-2017>; <http://www.ciuspress.com/catalogue/history/385/arhaeologheichni-studeiyi-baturina-2018-2019>\). Тексти шести буклетів 2012-19 рр. розміщено на вебсайті Ліги Українців Канади \(<http://www.lucorg.com/index.php/id/244/lang/ua>\), а ілюстровані версії буклетів 2015-19 рр. у форматах ПДФ – на інтернет-сайті «Ім'я Івана Мазепи» \(<http://www.mazepa.name/cms/wp-content/uploads/Booklet-15-Bat-13-14-b1.pdf>\); <http://www.mazepa.name/cms/wp-content/uploads/Booklet-16-Bat-15-s.pdf>\); <http://www.mazepa.name/cms/wp-content/uploads/Booklet-17-Bat-16-s-2-1.pdf>\); \[http://www.mazepa.name/cms/wp-content/uploads/Booklet-18-Bat-17-6-MB_11.pdf\]\(http://www.mazepa.name/cms/wp-content/uploads/Booklet-18-Bat-17-6-MB_11.pdf\)\); <http://www.mazepa.name/cms/wp-content/uploads/Booklet-19-Bat-18-7-MB-b.pdf>\).](http://www.cius-</p>
</div>
<div data-bbox=)

Директор Інституту історії, етнології та правознавства Національного університету «Чернігівський колегіум», відомий історик Лівобережної України проф. Олександр Коваленко активно допомагає організації, комплектуванню й фінансуванню Батуринської археологічної експедиції при цьому університеті та публікації її здобутків. Він зорганізував фундаментальне видання писемних джерел для вивчення міста – *Батурин: сторінки історії* (Чернігів, 2009, друге доповнене видання 2012).

Найбільше академічних статей з історії, археології, архітектури і мистецтва ранньомодерного Батурина надруковано у серіях збірників наукових праць, що вийшли у Києві, Чернівці, Ніжині та Глухові, *Батуринська старовина та Сіверщина в історії України* (див. випуск 2020 р. http://nz-hlukhiv.com.ua/wp-content/uploads/sivershuna/sivershuna_2020.pdf). Короткі ілюстровані звіти про розкопки Батурина 2001-19 рр. англійською мовою оприлюднені В. Мезенцевим та М. Дімніком у щорічних бюлетенях Комітету Канадських Візантологів *Canadio-Byzantina* Оттавського університету (див. усі числа цього бюлетеню: <https://uottawa.scholarsportal.info/ojs/index.php/cb/index>). В. Мезенцев, Ю. Ситий та археолог Юрій Коваленко (Національний заповідник «Глухів») також опублікували огляди результатів розкопок та первинну інтерпретацію важливих археологічних знахідок у Батурині 2016-19 рр. англійською мовою в збірках наукових статей *Сіверщина в історії України: Наукове видання*, вип. 10-13, Глухів-Київ, 2017-20 (див. випуск 2019 р. [http://nz-hlukhiv.com.ua/wp-content/uploads/sivershuna_2019.pdf](http://nz-hlukhiv.com.ua/wp-content/uploads/sivershuna/sivershuna_2019.pdf))

КОРОЛЕВА ДАНІЇ ВІДМОВИЛАСЯ ПАТРОНУВАТИ ЛІТЕРАТУРНУ ПРЕМІЮ ЧЕРЕЗ РОСІЯНКУ В ЖУРІ

Королева Данії Маргарет відмовилася від патронату над літературною премією Ганса-Крістіана Андерсена. Причиною стало призначення росіянки Анастасії Архіпової головою журі.

Про це пише «Folkeskolten».

Премію прибрали зі списку іноземних проєктів, що проходять під патронатом королеви. Також згадка про королівський патронат зникла з сайту Міжнародної ради з питань книг для юнацтва («IBBY»).

У вересні на конгресі «IBBY» у Малайзії російська ілюстраторка та професорка Архіпову обрали головою журі. Це обурило представників деяких країн ради. Зокрема, Швеція, Фінляндія, Норвегія, Бельгія, Естонія, Латвія та Литва намагалися домогтися відставки Архіпової.

У відповідь на критику країн правління «IBBY» відповіло, що члени правління представляють не уряд своєї країни, а просто себе як авторів, дизайнерів або видавців.

Премія Ганса-Крістіана Андерсена, заснована 1956-го, вручається раз на два роки організацією «IBBY International» та присуджується письменникам та ілюстраторам за видатний внесок у дитячу літературу. Її називають Нобелівською премією в дитячій літературі.

Фото: «Телеграф»
Олексій Ярмоленко, «Бабель»

Росіянка-голова журі міжнародної книжкової премії залишила посаду після протесту кількох країн

Російська художниця-ілюстраторка Анастасія Архіпова залишила посаду голови журі міжнародної літературної премії Ганса Крістіана Андерсена. Про це повідомила Міжнародна рада з дитячої літератури (IBBY), яка вручає премію.

Архіпова є також віцепрезиденткою IBBY. Її обрали на посаду голови журі премії у вересні 2022 року. Деякі країни-члени IBBY засудили це рішення і вимагали від неї піти у відставку.

Представники Швеції, Фінляндії, Данії та країн Балтії заявили, що Архіпова не може займати цю посаду, оскільки є членом правління московської асоціації художників. Минулого року ця організація оголосила конкурс робіт із популяризації війни в Україні та мобілізації на неї росіян.

УКРАЇНСЬКІ ПІДЛІТКИ-ТАНЦЮРИСТИ ПІДКОРИЛИ ШОУ «АМЕРИКА МАЄ ТАЛАНТ»

Танцювальний гурт із України «Light Balance Kids» вийшов у фінал шоу «Америка має таланти» сезону «All Starts».

Перед виступом діти звернулися до суддів проєкту та нагадали присутнім про російську війну в Україні. Вони розповіли, який шлях подолали, щоб виступити на сцені «America's Got Talent», а також зізналися, що деякі з їхніх батьків боронять Україну від російських окупантів.

Підлітки станцювали у темряві, показуючи неонове шоу. В Україні їх називають «світловими дітьми».

Їх виступ був по-справжньому феноменальним і справив велике враження як на суддів, так і на глядачів. Після виступу юні українці не стримували емоцій.

Це вже друга спроба цього українського танцювального гурту підкорити Олімп головного американського талант-шоу. У 2019 році вони вже проходили у фінальну частину, і тоді також справили неймовірне враження на суддів.

За ці три роки дітлахи вирости і стали підлітками, і зараз їх виступ був особливим. На фоні

війни, яку наша країна веде із російськими загарбниками, виступ від «Light Balance KIDS» набув додаткових сенсів. Запальне світло-танцювальне шоу на затемненій сцені мало дуже символічний підтекст.

– Ваш виступ несе такий важливий меседж для нас. Ви приїхали можливо з найтемнішого зараз місця у світі, і перетнули земну кулю для того, щоб принести це світло нам. Якщо я можу зробити щось, щоб принести вам ще більше світла, ніж ви дали нам, я хотів би зробити це для вас. Це було сенсаційно! – зазначив після їх виступу один із суддів шоу – канадський ведучий і комік Гаві Мандель.

Його колега Саймон Ковел був не менш захоплений і красномовний: «Дозвольте мені вам дещо сказати. Це був ваш найкращий виступ, який ви коли-небудь робили. Абсолютно! Я не можу передати вам, наскільки це було блискуче! Я маю на увазі те, що ви розповідаєте нам свою історію, і це робить ваш виступ ще більш зворушливим і захоплюючим».

Так це правда, краще і не скажеш. Дійсно, світло української талановитої молоді підкорює світ!

Фото: «We are Ukraine»
«Стожари»

УКРАЇНСЬКИЙ ФОТОГРАФ ЗДОБУВ СРІБЛО «NEW YORK PHOTOGRAPHY AWARDS»

Український фотограф із Ужгорода Михайло Дорогович став лауреатом на конкурсі «New York Photography Awards» зі своїм проєктом «Культурний етнос Закарпаття», здобувши срібло.

Про це пише «New York Photography Awards».

Художня зйомка Михайла складається із серії знімків, кожен з яких демонструє традиційне для різнонаціональних районів Закарпаття вбрання. Фотопроект зайняв друге місце в номінації «Люди/Культура».

Фотомистець відзняв свій проєкт у так званому «ужгородському Пирогові» – Закарпатському музеї архітектури та побуту, який є репродукцією давнього села з будівлями, привезеними з різних частин області.

Український проєкт «Культурний етнос Закарпаття» вже отримував призове друге місце та високі оцінки на міжнародному фотоконкурсі – «Tokyo International Foto Awards 2022» в Японії.

Довідка: «New York Photography Awards» – одна з найпрестижніших премій в галузі фотомистецтва. Концепція конкурсу полягає у вшануванні, визнанні та рекламуванні видатних фотографів з усіх куточків світу, які діляться своїм баченням навколишнього середовища через об'єкти.

Фото: «New York Photography Awards»
Олена Черкасець, «УМ»

СУКНЯ ЧОРНА, АЛЕ З СЕРЦЕМ І КРИСТАЛАМИ

Українка Вікторія Апанасенко представила вечірню сукню на "Міс Всесвіт 2022". Її створив відомий дизайнер Іван Фролов. У ній закладений важливий меседж, а чорний колір і білі кристали були обрані неспроста.

На пробах до фіналу "Міс Всесвіт 2022" Вікторія Апанасенко показала вже й національний костюм з крилами та мечем, і блакитний купальник з барвистою накидкою "Be Brave Like Ukraine". Заключним моментом її виходів у Новому Орлеані стало дефіле у вечірній сукні, яку тримали в секреті до 12 січня. Це феєрична робота Івана Фролова.

"Міс Україна Всесвіт 2022" Вікторія Апанасенко у вечірній сукні від Фролова

Засновник та креативний директор бренду FROLOV погодився пошити сукню на "Міс Всесвіт 2022", бо розуміє, що зараз важливо хатися за будь-яку можливість, аби комунікувати зі світом і розповідати про героїчну боротьбу українців. Тож у Вікторії Апанасенко сукня з глибоким підтекстом:

- **чорний колір** – символ болю, втрат, зруйнованих доль і темних часів, які переживає Україна, але разом з тим – колір сили та внутрішньої рішучості, бо найтемніша година перед світанком;
- **вишите жовто-блакитне серце** нагадує про благодійність, адже раніше Іван Фролов випустив колекцію одягу з такими нашивками, де з кожної проданої речі робить внесок у благодійний фонд Маші Єфросиніної;

- **синьо-жовтий шлейф** – це кольори свободи українського народу;
- **золоті кристали** – промінь віри, надії, світла, яке перемаже темряву, символ життя та світла, яке випромінюють наші серця.

"Для нас було важливо, аби дизайн нашої сукні став меседжем на майданчику 'Miss Universe'. Тому для Вікторії ми створили вечірній образ у чорному кольорі, адже на цей момент ми продовжуємо боротися, і кожного дня наша країна

несе жахливі втрати", – прокоментував сам Іван Фролов.

"Безліч білих кристалів по всій сукні, як символ вдячності мільярдам людей, які зараз підтримують Україну по всьому світу. Шовковий шлейф-прапор – це символ квітучого майбутнього України, нашої незалежності та якнайшвидшої перемоги", – наголосив дизайнер.

"Міс Україна Всесвіт" дистанціювалась від росіянки

У мережі завірусилося відео, яке зробили напередодні півфіналу, що пройшов 11 січня. У ролик видно, що учасниці позують разом для спільного фото. "Міс росія" підійшла до представниці України, вочевидь, щоб стати поруч. Хоч Анна Ліннікова таки стала біля іншої учасниці, Вікторія Апанасенко однаково висловила бажання дистанціюватися від росіянки.

"Міс Україна Всесвіт" попросила "Міс Колумбію" помінятися місцями. Вона відійшла від представниці країни-терористки спокійно та дипломатично.

У коментарях захоплюються і представницею України Вікторією Апанасенко, і дизайнером Іваном Фроловим:

- "Супер дефіле, сукня шедевальна";
- "Дуже гарна, гідна";
- "Чудова! Сукня дуже красива і змістовна";
- "Сукня бомбезна".

Фото: «24 канал»

За Мариною Джурою і Марією Касій, «24 канал»

«ЯК МИ КИЇВ ЗА ТРИ ДНІ БРАЛИ, АБО НІЧОГО ОСОБЛИВОГО — ПРОСТО ЧАСТКОВА МОБІЛІЗАЦІЯ В ДІЇ»

РПГ (ручний протитанковий гранатомет), каски, шоломи, предмети побуту та навіть балалайка. Все це трофеї, які зібрали у виставку «Як ми Київ за три дні брали, або Нічого особливого — просто часткова мобілізація в дії» та презентували в Києві. Зробили це представники Центру трофейного та перспективного озброєння та техніки.

— Спеціалісти збирають залишки екіпіровки та зброї росіян та досліджують їх: перевіряють клас плит з бронезилетів загарбників, якість їхніх шоломів тощо. Результати Центр трофейного та перспективного озброєння та техніки передає українським військовим, — розповідає представник організації Олександр Заруба.

— Ми даємо рекомендації на-

шим воїнам, щоб вони розуміли, наскільки захищений російський боець, який стоїть навпроти них, в які частини тіла його краще вражати.

Серед експонатів — комплекс розвідки управління зв'язку «Стрелець».

— Ось один із його елементів. Блок АК-1. Вони попадаються не часто, як трофейний зв'язок. Це нам говорить про те, що його просто мало використовують. Так само у нас представлені кілька навігаторів. Там часто навіть не закладені ані карти, ані маршрути руху. Тобто навігатори є, але ними не користуються, бо часто просто не вміють.

Представлені на виставці також медичні засоби російських військових.

— Ось зразок чохла для аптечки. Дуже архаїчний у нього

вигляд на тлі тих аптечок, що на сьогодні мають українські військові. А сама аптечка... дата випуску: 20 березня 2020 року. Але все той же джгут Есмарха. Зате з георгіївськими стрічками, — показує Олександр Заруба.

На покинутих у зоні бойових дій позиціях росіян спеціалісти також знаходять предмети побуту загарбників. Тут і чай з маркуванням політичної партії «ЛДПР», і горілка, і сухпаї, і навіть балалайка.

Виставки з цих предметів важливо робити, щоб показати не тільки українцям, а й світу, як військове і політичне керівництво росії ставиться до своїх військових.

— Вони нехтують життям своїх військових. Це було і з часів війни в Афганістані, і в Сирії, та ще з середньовіччя. Життя людини нічого не варте. Цар, керівник, начальник може відправити своїх бійців, недостатньо екіпірованих, недостатньо підготовлених, погано озброєних, на чергову війну. Сьогодні ми показали цю виставку військовим аташе західних країн, їхнім дипломатам, щоб вони розуміли, що це зло треба зупинити.

Фото: Віктор Дехтяр

Руслана Богдан, «АрміяInform»

УЦІЛІЛО, КОЛИ БІЛЯ ДОМУ БУЛИ ВИБУХИ

Українська артистка Джамала повідомила про благодійний аукціон. Вона віддає свою цінну річ для допомоги бійцям – це її фортепіано.

Джамала віддає фортепіано для допомоги ЗСУ

Співачка поділилась, що хоче закрити потребу 10-ї морської авіаційної бригади ім. Ігоря Бедзая у спеціалізованому транспорті та інших речах для боїв. Для цього вона віддасть на аукціоні своє фортепіано, на якому були написані всі альбоми.

«Без перебільшення, моя найрідніша річ та найрідніші спогади. Це піаніно проїздило по всіх орендованих квартирах. Пережило пандемію. Залишилось цілим, коли біля будинку були вибухи. Словом, час передати його в надійні руки», – поділилась артистка.

Джамала додала, що стартова ціна – 400 тисяч гривень, а ставки будуть приймати до 19 січня.

Фото з інстаграму зірки Марія Касій, «24 канал»

«ВИ НЕ МУСИТЕ БУТИ УКРАЇНЦЯМИ, ЩОБ ПІДТРИМАТИ УКРАЇНУ. ДОСТАТНЬО БУТИ ПРОСТО ЛЮДИНОЮ»

**Д-р Марта Кічоровська Кебало,
Головна представниця СФУЖО
при ЕКОСОП ООН**

Від самого початку війни проти України вісім років тому у 2014 році і з моменту, коли росія розгорнула своє повномасштабне вторгнення 24 лютого 2022 року, українські жінки перебувають на лінії оборони, і їхня присутність на передовій — в прямому і переносному значенні цього слова — є помітною і постійною. Українки, яких у Збройних силах України налічується понад 50 тисяч, служать на усіх адміністративних, офіцерських та бойових позиціях. У той же час, у перші тижні війни, коли міжнародна гуманітарна спільнота була ще дезорганізованою та паралізованою, саме жіночі місцеві волонтерські мережі зреагували негайно і відтоді залишаються надійним джерелом допомоги українцям по всьому світу. Українські жінки знаходяться на передовій, допомагаючи масовій хвилі ВПО (внутрішньо переміщені особи), яка затопила ті міста та селища України, які наразі менше постраждали від обстрілів і терору російської окупації. Жінки допомагають переселенцям, співчутливо розраджують поранених і травмованих і горем прибитих. Вони підтримують тих, хто пережив сексуальне насильство, яке російські війська використовують як зброя для приниження та знищення. Вони стараються вилікувати психологічну травму та наполегливо шукають шляхи до притягнення цих військових злочинців до відповідальності. Уся ця підтримка також надається біженцям, які втекли поза кордони України. Незліченні жіночі об'єднання — діаспорні, національні, міжнародні й спонтанні низові асоціації — об'єднуються в одну широку мережу для допомоги Україні.

На початку важкої зими в Україні при нелюдських нападах на електростанції і на споруди, потрібні для життя цивільного населення, міжнародне товариство вирішило відзначити жіночу роль у підтримці України, яка є такою необхідною і вагомою.

9-го листопада 2022 р. у Вашингтоні міжнародна організація «Vital Voices», заснована у 1999 р. трьома провідними жінками — 64-ою Секретарем Держдепартаменту США Маделіною Албрайт, колишньою Першою леді та 67-ою Секретарем Держдепартаменту США Гіллари Клінтон та українкою з походження Послом Меланією Вервір, — в приміщенні Кеннеді Центру вшанували жінок з різних країн — Америки, Бразилії, Південної Африки, Афганістану і Ірану, які відстоюють жіночі людські права в кризових ситуаціях.

Між ними була відзначена і коаліція українок, які об'єдналися на підтримку внутрішньо переміщених жінок з дітьми — Галина Кравець, голова жіночого об'єднання Відновлення Народу (м. Тернопіль), Інна

5 грудня 2022 р. у Джорджтаунському університеті з нагоди вручення Премії Гіллари Клінтон. Стоять зліва: Олександра Матвійчук, Меланні Вервір, Катерина Левченко, Гіллари Родем-Клінтон, Марта Кічоровська-Кебало, Наталія Карбовська, Посол Оксана Маркарова

Сабадош, голова Закарпатської громадської організації Веста (м. Ужгород), Олена Моргун, голова НУО Промінь-Дніпро (м. Дніпро), Антоніна Шостак, голова Г. О. Егіда (м. Запоріжжя) та Любов Максимович, голова Жіночих Перспектив (м. Львів), з якою СФУЖО має вже довголітню спільну діяльність, і якій одній вдалося полетіти до Америки і прийняти нагороду від імені Коаліції.

А у понеділок, 5 грудня 2022 року, відбулася ще одна яскрава подія: вручення Премії Гіллари Родем Клінтон, яку з 2014 року вручають щорічно за виняткове лідерство у просуванні прав жінок і створенні більш мирного та безпечного світу.

5-го грудня колишня держсекретар США Гіллари Клінтон прибула до Джорджтаунського університету, щоби разом із послом Меланні Вервір, яка є виконавчим директором співзаснованого ними Джорджтаунського інституту жінок, миру та безпеки (GIWPS), вшанувати п'ятьох виняткових жінок — першу леді України Олену Зеленську; Її Королівську Високість Графиню Вессекську з Великобританії; Уповноважену України з питань гендерної політики д-р Катерину Левченко; Наталію Карбовську з Українського Жіночого Фонду та Олександрю Матвійчук з Українського Центру Громадянських Свобод — за їх надзвичайну роботу щодо припинення сексуального насильства в контексті війни та збільшення участі жінок у процесах відновлення та у мирних переговорах.

Президент Джорджтаунського університету Джон Дж. ДеДжойя розпочав цьогогорічну церемонію з привітання дипломатів, студентів, активістів та онлайн-слухачів і підкреслив, що ціль «GIWPS» висвітлювати вагомий роль жінок у запобіганні конфліктам, розбудові миру, розвитку економіки та подоланні глобальних загроз. На це свято було запрошено і Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій, яка довго співдіє з Україною для підтримки українських жіночих ініціатив.

Кожну із відзначених представили

окремо і надали їй слово. Кожна, прийнявши нагороду, підкреслила, що стоїть пліч-о-пліч з тисячами інших жінок на передовій цього широкого допомогового фронту.

Першу леді України Олену Зеленську відзначили (дистанційно) за її старання задля вирішення потреб дітей в час війни та понад усе за її невтомні зусилля для залучення світової підтримки для України, яка бореться за свободу, демократію та саме існування нації. Олена Зеленська прийняла нагороду як ознаку підтримки Сполучених Штатів Америки, поміч якої бачить і запам'ятовує кожна людина в Україні. Вона підкреслила, що «Підтримуючи Україну сьогодні, кожен із вас підтримує мир у майбутньому».

Графиня Вессекська

Її Королівська Високість Графиня Вессекська була нагороджена за її відданість потребам тих, хто вижив у зонах конфлікту, а також за припинення використання сексуального насильства як зброї війни. У 2019 році графиня Вессекська оголосила про свій намір співпрацювати з програмою «Жінки, мир і безпека» (політична основа, яка впливає із резолюції 1325 Ради Безпеки ООН). Вона прийняла нагороду, щоб підвищити обізнаність громадськості світу щодо тих, хто пережив сексуальне насильство під час воєнного конфлікту. «Занадто довго ті, хто пережив згвалтування під час війни, не мали права голосу. Надто довго їм доводилося нести тягар бездіяльності інших щодо цих злочинів. І надто довго винні не були притягнуті до відповідальності. Потрібно кинути виклик і змінити ставлення», — сказала вона.

Як зазначила д-р Марта Кічоровська-Кебало, головна представниця Світової Федерації Українських Жіночих Організацій при ЕКОСОП ООН, яка була присутня на церемонії нагородження, а також на обіді після програми: «Серед жорстокості російського вторгнення в Україну у 2022 році є саме директива російським солдатам гвалтувати українських жінок і дітей як зброя терору і знищення народу на окупованих територіях. Ми вдячні за те, що графиня невтомно працює, щоб привернути увагу до жахливої практики, щоб припинити її. Тим більше погоджуємося з графинею, що використання згвалтування як зброї війни треба розглядати так само, як використання хімічної зброї».

Крім Першої леді України, було нагороджено ще трьох українок, серед них д-р Катерина Левченко, Урядова уповноважена з питань політики гендерної рівності в Україні, яка у своєму виступі зазначила, що її робота зосереджена на тому, щоб українські жінки брали активну участь в усіх процесах, які ведуть до відновлення й відновлення України. «Прийнявши нагороду, я з глибоким переконанням повертаюся до Києва продовжувати просувати й захищати права жінок у співпраці з партнерами в уряді, як і з неурядовими та міжнародними організаціями», — сказала д-р Левченко. Для СФУЖО відзначення вагомої роботи Катерини Левченко є і підтвердженням зусиль нашої федерації на підтримку її ініціатив для посилення прав жінок в Україні і в діаспорі.

СФУЖО також радіє відзначенням Наталії Карбовської, директорки зі стратегічного розвитку Українського жіночого фонду, з яким наша федерація і представниця СФУЖО до ООН співпрацюють вже довгі роки. Вона розповіла про важливу роль, яку відіграють громадські жіночі організації у наданні підтримки громадянам України в зонах конфлікту в Україні, і сказала, що їй приємно прийняти нагороду від імені безлічі активісток, що діють по всій Україні.

У 2020 році СФУЖО створила свою Комісію Протидії насильству. І тепер з великим захопленням знайомимось з працею Олександри Матвійчук, юристки-правозахисниці, яка очолює Центр громадянських свобод. 5 грудня Олександра Матвійчук була нагороджена за роботу з документування звірств російських військових в Україні. Вона наголосила на необхідності справедливості для тих, хто вижив. «Українські жінки — на передовій цієї битви, тому що хоробрість не має статі», — сказала Матвійчук, яка також пообіцяла, що ті, хто приймав стратегічні рішення, чи то в Москві, чи в Україні, цілеспрямовано завдавати болю мирному населенню, а також російські бойовики, які вчинили злочини проти людства, будуть притягнуті до відповідальності.

➔ Ви не мусите... стор. 15

МИСТЕЦЬ ПОМЕР НА ВИГНАННІ

(До 80-ої річниці від смерті В'ячеслава Розвадовського)

Майбутній мистець, видатний український художник, педагог, організатор пересувних виставок в Україні, народився 12 (24) вересня 1875 року в Одесі. П'ятнадцятирічним поступив до Одеської художньої школи, а рік після її закінчення 1894 р., В'ячеслав Розвадовський продовжував студії в художньому училищі при Петербурзькій академії мистецтв, де через шість років навчання отримав звання художника та право викладати курси малювання у навчальних закладах. Картина молодого В'ячеслава "На Україні" принесла художнику перший успіх, яка здобула перемогу на конкурсі в Академії мистецтв. Таким досягненням у науці свого сина раділи його мати-молдаванка та батько Константин, а також професор Імператорської Академії мистецтв Архип Куїнджі — грек за походженням, у майстерні якого Розвадовський сприймав його місячні кольористичні та світлові ефекти. Таємниці "місячних фарб" знав тільки Куїнджі, який вчив своїх учнів любові до природи. Поняття Україна не було приступним до великодержавної царської Московії, тому цій картині Розвадовського дали назву "Над Дніпром". Нова назва на завадила художникові.

У 1900-му році сповнилося прагнення мистця повернутися в Україну, в рідний свій край. Художник почав працювати у побутовому жанрі. Звертався до української тематики. Кілька творів присвятив героям поезій Т. Шевченка. Вказує на це картина "Катерина" (1904, олія на полотні). Намалював і кілька портретів Шевченка та Кобзареву могилу в Каневі, а також такі полотна: "Реве та стогне Дніпр широкий...", "Лірник", "Бабусенько, голубонько" (за баладою "Тополя"), "Отак вона вишивала" (за віршем "Хустина") та інші. Того ж 1904 р. Розвадовський створив картину "Жнива", в котрій показав кілька жінок-жниць, що приходять жати пшеницю на розлогому українському степу.

У початкових 1900-их роках Розвадовський жив ідеєю влаштування пересувних виставок картин для народу. Шукав способу, як це зреалізувати. Писав прохання у високі інстанції, приробиючи картини різних малярів з різними іменами. За три роки ходив таки домігся щось зробити. У запланованій пересувній експозиції знаходилися твори одесита Кириака Костанді — першого вчителя малярства В'ячеслава Константиновича в Одесі, І. Ріпина, А. Куїнджі, братів Маковських, В. Болдирева, картини з фондів російських музеїв та музеїв Києва. Народні пересувні виставки, організовані Розвадовським, стали відгалуженням у діяльності петербурзьких передвижників, котрі у 70-их роках 19 століття пересували картини по містах Росії. На межі століть передвижництво перестало бути силою творчого єднання російських малярів. Доступ широких мас на їхні виставки був неможливий. Метою царської Росії було тримати народ у темряві.

У січні 1904 р. Рада Академії мистецтв у Петербурзі нарешті дозволила на організацію виставок по Малоросії, навіть затвердила надати їм фінансову допомогу у розмірі 3,000 карбованців. На той час було зібрано 120 картин 36-ти художників реалістичної школи. За змістом переважали твори з російської історії, портрети, пейзажі, побутові та з релігійною тематикою. Без останніх не був би дозвіл на організації виставок, за які відповідав Розвадовський. У вільний час він встиг намалювати ще й такі полотна: "Ой не світи, місяченьку", "Подруги", "Гопак", "Місячна ніч", "Млин" та ряд інших, датованих 1904-1905 роками. У тих же самих роках пересувні виставки картин почалися у Києві, а саме 3 червня на Володимирській гірці, а потім проїхали по Київській, Подільській і Волинській губерніях. Восени виставки повтіралися до Києва. Кожна з них віддзер-

калювала організаційні здібності Розвадовського, його розум і душу. Він визначав маршрути виставок, влаштованих у наметах, де читав привним вечірні лекції. Картини перевозили у ящиках на возах з кінями, оплачуваних київськими меценатами. Виставки супроводжували кольорові плакати із зображенням вусатого українця, що танцював гопака. Для селян такі виставки були небаченою подією, як також для військових частин, школярів та для людей-любителів мистецтва. Вхідної плати на виставки по селах не брали. Суто символічну брали лише на витрати з влаштуванням виставок у Василькові, Білій Церкві, Сквирі, Немирові, Вінниці, Ямпілі, Кам'янці-Подільському та деінде. Останнє місто над Смотричем зачарувало художника. 1905 р. В'ячеслав оселився в ньому. Звідтам він влаштував ще три виставки. Мав охоту побувати з виставками в Галичині, але через адміністративні перешкоди, йому не пощастило. Проте художник подався туди для вивчення народного мистецтва Гуцульщини, де побував у багатьох селах, вивчаючи життя, побут і мистецтво гуцулів. Тут він намалював такі пейзажі: "У Карпатах", "Осінь у Карпатах", "Весна у горах Карпатах" та портрети гуцулів і гуцулок у різних селах та відомих килимарок з Косова тощо. Перебування художника в Коломиї пов'язало його з донькою коломийського адвоката, громадського діяча, посла до галицького сейму Володимира Дудикевича (1861-1922) — Романною, з якою, згодом, одружився. Подружжя проживало в будинку батька-тестя.

Місто Кам'янець-Подільський, розташоване на високому і скелястому півострові, вабило Розвадовського. І давня фортеця з часів турецького володіння з мостом притягали його туди. Вся місцевість з Дністром, мальовничим куточком України, сприяла відкриттю там художньої школи, яку художник мав на думці заснувати. Незабаром мистець з родиною повернувся до знайомого йому міста і зразу почав клопотатися не тільки перед міською управою, але й від її імені перед Петербурзькою академією мистецтв, про дозвіл відкриття художнього училища з відділом прикладних мистецтв. Отримавши згоду від міської Думи, Розвадовський переслав письмо з "прошенням" про "всепроникнений промінь у темні куточки України" на руки ясновельможного Івана Толстого. Лист був довшого змісту, в котрому на кінець мистець звернувся такими словами: "... Я прошу Імператорську Академію мистецтв не відмовити в моєму клопотанні субсидії, оскільки училище, яке ми відкриваємо в м. Кам'янці-П., послужить для розвитку й поширення мистецтв

у цілому краї Росії, тобто відповідатиме високогуманним і просвітницьким принципам Імп. Ак. Мистецтв "Сприятимі всіма доступними їй засобами піднесенню й розвитку мистецтва".

1905 р. в Кам'янці-Подільському засновано першу і єдину художню школу, якою завідував і в ній викладав рисунок і декоративну кераміку В'ячеслав Розвадовський. Школа налагодила випуск подільської художньої кераміки та національних орнаментів, що згодом уславились навіть на міжнародних виставках, на котрих було показано приклади демократичних засад навчання і високої творчої принципності. Крім педагогічної роботи в школі, художник поповнював свій перелік картин, доповнюючи ще й такими творами: "Молода подолянка", "Стара подолянка" (обидві 1907 р.), "Ставок у Чермерисах" (1909), "Зима" (1911), "Хатка", "Чабан", "Каленик", "Лірник", "Місяць ясний" та іншими. Усі вони були близькими сільському глядачеві, й зокрема учням в його класах. Захищаючи його постать перед Радою Академії, вони писали: "Знаємо тільки і вважаємо за свій моральний обов'язок заявити, що для нас, учнів, Розвадовський був завжди добрим учителем і наставником, і тому ми саме з ним мали б бажання продовжити і завершити нашу художню освіту. Ми бажали б цього і тому, що Розвадовський був для нас, селян, доступною людиною, що він завжди розумів нас, а ми його, і що він постійно дуже близько брав до серця діло школи як ініціатор його...". Був час, коли мистець ініціативно включився до збирання серед подоляків пожертв і коштів на здвигнення пам'ятника Т. Шевченкові у Києві. Його енергійна діяльність як організатора пересувних виставок під час яких селяни походилися як у храмі, підносили в них краший настрій і радість, а також його невтомна праця в школі, занепокоювали царських урядовців. Його підозрівали у революційній пропаганді, розповсюдженні й пропагуванні української мови, читаючи нею лекції в школі та пояснюючи селянам українською мовою про зміст картин, наприклад Іллі Ріпина. У його роботі поліцейські власті побачили небезпеку. Педагогу, просвітителю, сіячеві українського слова та неблагоннадійнику, 1909 р. було заборонено працювати в школі. Через три роки опісля, Розвадовський був змушений залишити школу. Після звернення до Академії мистецтв з проханням надати йому нову роботу, його скерували вчителювати у Ташкентське комерційне училище. Прожив у Туркестанському краї, згодом і в Узбецькому понад тридцять років. Займався педагогічною та культурною діяльністю. Цікавився архітектурою народів цих республік. Досліджував їхню історію, її творців та місцевий побут і звичаї. Ходив по містах і селах краю вивчаючи географію, економіку, працю буденних днів та життя місцевих людей. Тужив за Україною і жити йому без неї було дуже важко. За українську тему в мистецтві не брався. Як вигнанцеві, снилося Поділля. Вдало готував павільйони і виставки місцевих малярів у Москві та Ленінграді. Віддавав свої знання і свій світогляд молодим, а свій малярський талант присвятив розвитку культури й мистецтва України та Узбекистану. 1940-го року зумів влаштувати персональну виставку своїх робіт у Ташкенті. Понад п'ять десятків творів на ній гідно репрезентували людину успіху та Героя Праці Узбекистану. 18 січня 1943 р. В'ячеслав Розвадовський помер у Ташкенті, де його поховано. Картини художника збагатили його творчу спадщину. Деякі з них зберігалися в музеях України та в приватній збірці дочки художника — Тамари.

Павло Лопата
Фото: Вікіпедія

ПАПА РИМСЬКИЙ ПРИРІВНЯВ МАТЕРІВ З УКРАЇНИ ТА РОСІЇ

Голова Католицької Церкви Папа Римський Франциск вчергове поставив знак рівності між росіянами та українцями – тобто між агресорами та жертвами. Він заявив, що потрібно молитися за матерів обох держав, бо ті втратили дітей та воїнів на війні.

Понтифік неодноразово закликав Київ та Москву сісти за стіл перемовин, ігноруючи позицію України щодо можливості діалогу лише тоді, коли всі російські окупанти покинуть територію нашої держави. Водночас у неділю, 8 січня, на закінчення молитви "Ангел Господній" він згадав про матерів українських та російських воїнів, прирівнявши їх.

Чому така риторика є небезпечною

Ця ситуація, очевидно, свідчить

про те, що у Папи Римського є певні проблеми з пам'яттю, адже він постійно забуває, що саме росія є агресором, а Україна – жертвою в цій війні. Власне, загибелі десятки тисяч людей від, щонайменше, 24 лютого, на плечах кремля та, зокрема, тих матерів, які поблагословили своїх синочків вбивати українців.

Стираючи межу між жертвою та катом, Франциск фактично підіграє державі-терористці, путіну та всім кремлівським політикам, що бажають крові.

«Папа молиться за українських і російських матерів, які втратили дітей на війні. Він просить усіх не забувати молитися за них, за всіх мучеників і за припинення війни», – йдеться на офіційній сторінці Ватикану.

За Мар'яном-Сергієм Чупаком, «24 канал»

ПРИСЛУЖНИК МОНАСТИРЯ УПЦ МП СЛУЖИВ ІЗ ЗАКЛИКОМ ЗАХОПИТИ КИЇВ

Служба безпеки України викрила ще одного шанувальника "русского мира" на Житомирщині.

Зловмисником виявився прислужник Спасо-Покровського жіночого монастиря місцевої єпархії упц мп. Про це 11 січня повідомляє прес-служба СБУ.

Після початку повномасштабного вторгнення він публічно підтримував російських загарбників і виправдовував їхні воєнні злочини. Для цього він приєднався до прокремлівської "Telegram"-спільноти "Русская весна".

Там він закликав окупантів знищувати українців і захопити Київ. Крім того, активно оприлюднював схвальні коментарі щодо ворожих ракетних ударів по українських містах.

Особливо відзначав повітряні атаки на об'єкти енергетики і соціальні заклади, у тому числі школи й лікарні.

У своїх повідомленнях зловмисник популяризував окупантів і дискредитував підрозділи Сил оборони.

Також він агітував громадян не вступати до лав українських захисників.

За ініціативою СБУ виявлені матеріали були передані на комплексну судову психолого-лінгвістичну експертизу.

На підставі зібраних доказів слідчі СБУ повідомили фігуранту про підозру за ч. 1 ст. 436-2 Кримінального кодексу України (виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії російської федерації проти України, глорифікація її учасників).

Тривають слідчі дії задля встановлення всіх обставин правопорушення.

Світлана Надтока,
«Кореспондент»

«РОСІЯ РЯТУЄ ВІД ФАШИЗМУ ЦІЛИЙ СВІТ»

патріарх московський Кіріл (гундяєв) відзначився черговою промовою на підтримку путінського злочинного режиму. Під час проповіді він заявив, що росія тепер буде рятувати всю планету від фашизму. Відповідне відео опубліковано в соцмережах.

патріарх рпц у привітанні з Новим роком оголосив росію богообраною країною, яка має навчити весь світ своєму способу життя.

«Свого часу саме росія врятувала світ від страшної чуми фашизму, завдяки жертвам росії насамперед

було досягнуто перемоги», – сказав він, ігноруючи вклад України, Білорусії, Сполучених Штатів Америки, Британії та інших.

В той час, коли рашисти скоюють все нові і нові злочини проти мирних мешканців в Україні, за словами гундяєва, аморальні вороги-іновірці оточили росію.

«росія сьогодні має допомогти світові, який все більше занурюється у духовну та моральну кризу, знайти порятунок, як свого часу країна врятувала планету від страшної чуми фашизму», – заявив Кіріл.

СЕКРЕТАР РНБО ЗВИНУВАТИВ УПЦ МП В ПРИХОВУВАННІ ЗВ'ЯЗКУ З РОСІЄЮ

Секретар Ради національної безпеки та оборони Олексій Данілов заявив, що упц московського патріархату повинна або визнати свою приналежність до російської православної церкви, або повністю розірвати зв'язок із нею. Данілов не розуміє, як після 24 лютого представники упц мп можуть дивитись в очі українцям і каже, що функціонування Києво-Печерської Лаври вже не буде таким, як було до цього часу.

В ефірі національного телемарафону Данілов наголосив, що після початку російського вторгнення в Україну 24 лютого українці вимагають справедливості.

«Наше суспільство після 24 лютого вимагає справедливості. І якщо ви ховаєте приналежність до мос-

ковського патріархату, до зв'язків з людьми, які моляться на території росії за те, щоб нас вбивали російські солдати, то як ви можете тоді взагалі дивитися в очі українцям», – наголосив секретар РНБО.

Крім того, Данілов закликав намісника Києво-Печерської лаври Павла звертатися не до президента Володимира Зеленського, а до своєї совісті.

«Ви до совісті спочатку своєї зверніться і зрозумійте, що ви робите. Нащо ви приховуєте свою назву? Це ж несправедливо, людина яка йде до Бога, вона має розуміти, в який храм вона йде. А коли вони почали прикриватись і почали скажемо так ховати, що вони нібито не мають ніякого відношення до московії... Не маєте відношення до рф, то офіційно відхрестіться, скажіть, що путін і кіріл – сатана. Називайте речі своїми іменами і тоді буде по справедливості», – додав секретар РНБО.

«Просити "дайте нам ще Лавру, щоб ми там її господарювали" – ну послухайте... Суспільство вимагає справедливості і воно вже так не буде працювати, як було до цього часу», – підсумував Данілов.

Фото: Українська Правда

«ІМ НЕ ПЕРЕМОГИ ХРИСТА»

митрополит упц в єдності з московським патріархатом павло (лебідь) прирівняв упц московського патріархату із Богом і заявив, що відбувається «гоніння» на церкву, як в часи Різдва.

«...люди, тимчасово захоплені владою, виганяють із лаври Божу Матір, яка дала гроші грецьким архітекторам на будівництво Успенського храму», – сказав скандально відомий ієрарх. Відео опубліковане на «Ютуб»-каналі упц мп.

митрополит розповів, що до нього 31 грудня приходили «співробітники служби безпеки та МВС», за словами яких він закликає народ до бунтів.

«Я ніколи цього не робив і робити не буду, тому що пам'ятаю, що поганий громадянин країни ніколи не буде громадянином неба», – виправдовується митрополит павло. Він закликав вірян читати псалми у яких є прокляття на ворогів. «Залиште рядок у поминанні для гонителів Церкви Христової», – радить вірянам упц мп митрополит павло.

Далі він прирівняв структуру упц московського патріархату із Богом. Натомість сотні речових доказів, що свідчать про роботу на агресора і знайдених СБУ в храмах упц мп, митрополит павло (лебідь) не коментує. Він лякає смертю всіх, хто

очищає структуру упц мп від колаборантів.

«Ім не перемогти Христа. Ірод теж хотів перемогти Христа, і вбив 14,000 немовлят, але впав померлим, з'їдений хробаками. Те саме сталося і з римською імперією, з російською та іншими імперіями, а церква стоїть», – заявляє митрополит упц мп.

«Я залишаюся сином своєї церкви, сином своєї країни. Нас женуть із Верхньої лаври. Нам не віддають наші ікони, склали комісію. Мені нагадує це Різдво Христове. Перепис ми проходимо. Директор музею сказав, що ми все повинні віддати за переписом. Хто описував, коли ми приносили? Престол, іконостас, Царську браму, живопис... Ми віддаємо державі і віддамо за описом... Але щоб запам'ятали, що коли настане час – ми спитаємо. Тому зупиніться, так звані віряни, припиніть у різдвяні дні лити сльози у людей», – бідкається ієрарх московського патріархату.

павло вважає, що упц мп ще повернеться в Лавру і вже традиційно пригрозив прокляттями до сьомого коліна представникам влади.

«Я вірю, що ми повернемося. А ось що буде з тими переслідувачами церкви, які привертають на себе та своїх дітей до сьомого коліна прокляття Боже?», – підсумував павло.

МИКОЛА ЛУКАШ – ГЕНІАЛЬНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПЕРЕКЛАДАЧ СВІТОВОЇ КЛАСИКИ

Микола Лукаш перший в Україні кому вдалося перекласти славнозвісного “Фауста” Гете. Свого часу за цю працю бралися такі корифеї, як Михайло Старицький, Іван Франко, Дмитро Загул, але так і не змогли піти далі першої частини. Лукаш працював 18 років, і зумів перекласти обидві частини.

Крім того, він переклав українською поезію Шіллера, “Мадам Боварі” Флобера, поему Юліана Тувіма “Бал в опері”, яка взагалі вважалася неможливою для перекладу, а “Декамерон” Бокаччо передав староукраїнською мовою XVII-XIX століть. Микола Лукаш знав 20 мов і був із тих небагатьох перекладачів, які могли працювати з оригіналом твору, а не проміжним російськомовним перекладом.

Народився Микола 19 грудня 1919 року в Кролевеці. Сім’я була заможною, батько хлопчика походив із козацької родини, мати також була шляхетсько-козацького роду. Під час голоду в 1919-1921 роках Лукаші прихистили родича, який вважався “ворогом народу”. За це більшовики розкуркулили сім’ю – забрали все збіжжя, коней, виселили з хати. У матері Миколи сталася істерика, голосила так, що малий перелякався мало не до смерті і після цього декілька років не розмовляв. Тата також такі потрясіння призвели до зловживання оковитою, після якої діставалося на горіхи всім нащадкам. П’ятеро дітей, злидні, батьки невтомно працювали, щоби прогодувати родину. Займатися німою дитиною було ніколи. Тільки завдяки дядьку Дмитру, який щодня читав малому казки, розмовляв із ним, мова повернулася. Пізніше Лукаш згадував: “Я все розумів, але сказати нічого не міг”.

У старших класах Микола закохався в дівчину на ім’я Валя Зелінська. Піднесений на крилах любові хлопець написав:

*Юносте-податносте
Без ваги й пуття!
Певне, з делікатности
Я згубив життя...*

По завершенні школи, Лукаш вступив до Київського університету, де

студіював історію. Водночас, щоб підзаробити гроші, працював перекладачем в “Архіві давніх актів”. І знову кохання. Цього разу увагу хлопця привернула дівчина Фаїна, яка мала єврейсько-грузинське коріння. Вона запросила хлопця на гостини до себе, прямо в дверях його зустріла невдоволена бабуся, яка на їдиші прошипіла дівці: “Мало нам твого батька-грузина, ще цей гої!” Отарапатівши, Микола відповів старій спочатку давньоєврейською, тоді на їдиші і з гордо піднятою головою пішов геть.

Та серце велелюбного юнака розкрилося новій любові. Олена Біличенко – смілива та сексапільна панянка вразила Миколу. Кохання було настільки жагучим, що хлопець вже мріяв про одруження, але Олена тільки кепкувала з того. Осміяний, ні живий ні мертвий, Лукаш взяв академічну відпустку й подався вчителювати по селах Київщини. По поверненні до університету перевівся на філологічний, бо ж там вчилася Біличенко, але нічого з того не вийшло. Дівчина на почуття уваги не звертала, тоді Микола зарікся – більше жодних експериментів із любов’ю та поринув у перекладацьку діяльність, адаптував “Фауста” Гете. До речі, у майбутньому Олена чотири рази виходила заміж, а Лукаш парубкував усе життя.

Коли розпочалася німецько-радянська війна, Миколу разом з іншими погнали рити окопи поблизу Києва, потім Харкова, але хлопця було сильно поранено під час авіанальоту. Існує легенда, що ледь живого Лукаша знайшов угорський офіцер, який своєю мовою сказав, що рана серйозна, почалася гангрена, і хлопцеві лишилося чекати хіба що смерті. Та Микола відповів йому угорською.

Вражений вояк вирішив допомогти пораненому. Зрештою, українець одужав.

Після повернення до червоної армії Лукаша призначили до Харкова на службу при аеродромі. Там чоловік дістав ще одне поранення.

По завершенні війни Микола вступив до Харківського педагогічного університету на факультет іноземних мов. Здібний до вивчення мов, зовсім скоро почав викладати німецьку та французьку в цьому ж закладі вищої освіти. Тоді найбільшою трагедією в його житті була втрата адаптації “Фауста”, і перекладач знову взявся за роботу. У 1950-х побачили світ його хрестоматійні українські переклади Гете (500 сторінок) і “Декамерона” Бокаччо (660 сторінок).

У 1956-му Микола став членом Спілки письменників України. Кандидатуру Лукаша тричі номінували на здобуття Шевченківської премії, але жодної він не отримав.

Невтомна праця перекладача принесла понад 1,000 адаптованих творів світової класики, більше 100 авторів, понад 20 мов. А от телефону свого Микола запам’ятати не міг, завжди відповідав: “Не знаю, я собі не телефоную”.

З роками Лукаш почав страждати на ревматизм. Біль дошкуляв і викручував руки, навіть пера не міг втримати, тому почав друкувати на машинці.

Отримавши однокімнатну квартиру, переїхав із комуналки в свої “апартаменти”. Меблів не було, навіть газову плиту викинув, щоби звільнити місце для книжок. Двічі на місяць ходив на обіди до “Інтуристу”, але не стільки для того, щоби поїсти, а поговорити з іноземцями.

Дивакуватий чоловік був Микола: пальта ніколи не мав, ходив у старому піджаку, теплому светрі та кашне. Його часто можна було побачити серед азартних гравців у Маріїнському парку. Найулюбленішими заняттями була гра на більярді та доміно. Навіть коли емоції зашпилювали, лаявся вишуканою українською лайкою, а ще любив скандувати “Київ!” на стадіоні “Динамо”.

Після засудження Івана Дзюби за

книгу “Інтернаціоналізм чи русифікація?” у березні 1973-го Микола Лукаш написав листа до керівників Верховної Ради, Верховного суду УРСР і прокурора з відверто насмішкватим проханням:

“У зв’язку з тим, що я, нижчепідписаний, цілком поділяю погляди літератора Дзюби Івана Михайловича (...) прошу ласкаво дозволити мені відбутися замість вищеназваного Дзюби І. М. визначене йому судом покарання (5 років концтабору та 5 років спецпоселення)”.

Та верхівка гумору не оцінила. Миколу одразу виключили з письменницької спілки, біля під’їзду поставили наряд міліції, який не пропускав до Лукаша відвідувачів. Понад 20 років Микола не мав права друкуватися, а це своєю чергою призвело до фінансових проблем. Так званий метод “приборкання вимушеним жебрацтвом”. Сам же поліглот назвав це “злукашіння”.

За ці два десятиліття Лукаш відніс на барахолку безліч безцінних книжок, часто ходив голодним. Григорій Кочур, також перекладач, частенько намагався підтримати Миколу. Неначе “випадково” зустрічав того на вулиці й тут же тягнув почаркувати та поїсти. Та навіть у такій скрутій почуття гумору Микола не втратив. Горілку переливав у келих примовляючи: “Ми з тобою не п’яниці, цяпати чарками нам не годиться”.

Згодом у Лукаша знайшли онкологію, прооперували. Всього за рік до смерті Миколу Лукаша відновили в Спілці письменників. Він натхненно став до роботи над перекладом “Дон Кіхота”.

29 серпня 1988 року Микола Лукаш помер. Поховали видатного перекладача на Байковому цвинтарі. Пам’ятник на могилі згодом встановила викладачка Києво-Могилянської академії Ольга Петрова, його шанувальниця. Понад 3 тисячі книг із приватної бібліотеки Лукаша його сестра передала до Музею літератури. На будинку, де жив перекладач, досі немає навіть скромної меморіальної дошки.

*Фото: Інститут «Просвіта»
Мар’яна Шевелєва, «ЛП»*

УКУ З НЕОФІЦІЙНИМ ВІЗИТОМ ВІДВІДАВ ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ

11 січня з неофіційним візитом Український Католицький Університет відвідав президент України Володимир Зеленський. Університет також відвідали керівник Офісу президента Андрій Єрмак та голова Львівської обласної військової адміністрації Максим Козицький.

Володимир Зеленський зустрівся з ректором УКУ о. Богданом Прахом. Отець Богдан розповів про історію становлення УКУ: від Львівської богословської академії, яку заснував митрополит Андрей Шептицький, а очолив тоді ще отець Йосиф Сліпий – до відновлення діяльності ЛБА (тепер УКУ) у незалежній Україні, лідером якого став владика Борис Гудзяк.

Під час зустрічі з президентом отець-ректор розповів, у чому секрет успіху університету, який розбудував велику мережу благодійників по всьому світу, та про те, чому кілька років поспіль

УКУ очолює рейтинг вступників: «Нам довіряють, бо всі процеси в нашому університеті прозорі. Все, що ви бачите в УКУ, побудоване на фундаменті християнських цінностей, в основі яких є Бог і Україна. І саме християнські цінності мають стати основою для побудови громадянського, високоморального суспільства. Наша мета, аби випускники УКУ ішли у світ: у владу, громадські організації, бізнес, соціальні сфери, і масштабували вплив нашого університету – на місцях втілювали зміни і будували оновлену Україну», – зазначив під час зустрічі з президентом ректор.

Університет також відвідали керівник Офісу президента Андрій Єрмак та голова Львівської ОВА Максим Козицький

Отець Богдан Прах також розповів, що на фронті зараз воює чимало студентів, викладачів та випускників Українського Католицького Уні-

верситету. На жаль, 13 Героїв зі спільноти УКУ загинули у боях з російськими окупантами. Також з початку повномасштабного вторгнення росії, університет організував волонтерський центр, який зібрав уже понад 6 млн. доларів для допомоги Україні в час війни: українським воїнам, людям, які втікають від війни або живуть у зоні бойових дій. «Наш головний фокус – медична допомога для військових госпіталів, закупівля медикаментів та медичних товарів. Український Католицький Університет є своєрідним центром, куди благодійники з усього світу надсилають допомогу. Це зокрема продукти, одяг, засоби гігієни. У перші місяці вторгнення університет також став прихистком для багатьох дітей та людей з особливими потребами, котрі могли проживати в університеті та отримати психологічний і духовний супровід», – додав о. Богдан Прах.

Галина-Любомира (з дому Жаровська) Дичок народилася 8 листопада 1930 року у великій, віруючій та патріотичній родині в Любичі Королівській (теперішня Польща.) Пережила воєнні лихоліття та примусову роботу в Німеччині. До Канади приїхала 1960 року, одружилася з Іваном Дичком і разом виховали троє дітей. Докладали всіх зусиль, щоб виховати в християнському і патріотичному дусі.

Працювала в Садочку на вул. Кристі як пані Кухарка, мала своє підприємство «кейтеринг», була активною в українській громаді — в церкві св. Миколая, ЛУКЖК, Пласті, при рідній Школі М. Грушевського, Суспільній Службі. Писала писанки, вишивала, малювала кераміку. Надзвичайно добре варила і пекла, чудово співала, любила гостей, ходила на концерти і демонстрації. Дуже любила свій город, а ще більше своїх внуків. Читала українські книжки і газети. Була дуже соборна — діти ходили до Пласту, але в хаті були і «Новий Шлях» і «Гомін України», і ми часто їздили і на «Пластову Січ» і «Веселку». Любила подорожувати, нічого не боялася. Дуже любила Україну і все українське. Молилася щодня вранці і ввечері, ходила на всі церковні відправи. Була життєрадісною, усміхненою, працююватою, гостинною і дуже жертвенною. Галина прожила останній рік свого життя з донею Мартою, яка нею дуже дбайливо опікувалася. Померла 20 січня 2022 р. Б., на Собор Св. Івана — ми напівжартома казали, що на Івана вже пішла до свого Івана.

Галина залишила в глибокому смутку дітей: Таню (о. Богдан Чолій,) д-р Марту і Григорія, сестру Данку Туцінгер, 9 внуків, 5 правнуків, похресників, племінників та багато-багато друзів.

Віримо, що наша мама тепер ДУЖЕ сильно молиться за кінець війни та перемогу українського народу.

В першу річницю смерті найдорожчої мами, бабусі і прабабусі

ГАЛИНИ (З ДОМУ ЖАРОВСЬКА) ДИЧОК, буде відслужена заупокійна Служба Божа в суботу, 21-го січня о год 6-ій ввеч. в церкві св. Покрови на вул. 30 Лідз у Торонті.

В пам'ять мами складаємо на пресфонд «Гомону України» \$200 і на Фонд Збройних сил України — \$500.

Видавництво «Гомін України» щиро дякує за пожертву. Вічна пам'ять Галині-Любомирі Жаровській-Дичок!

НА ЗАХОДІ ГОТУЮТЬСЯ ДО РОЗПАДУ РОСІЇ У НАЙБЛИЖЧІ 10 РОКІВ

Атлантична рада США на початку року запитала експертів щодо перспектив наступних 10 років.

росія – держава, що не стала дійсністю

В опитуванні взяли участь 167 експертів. Багатьох я добре знаю багато років, до когось ставлюся критично.

Дуже цікаво, що 46%, тобто майже половина з них, прогнозує, що у наступні 10 років росія стане "державою, що не стала дійсністю". Ба більше, 40% очікують, що вона може розпастися.

Це тенденція того, як на Заході бачать росію. Я її відчуваю по дискусіях, в яких сам беру участь. Те, що майже зовсім не сприймалося вчора, стає частиною обговорень, а значить і політич-

них планувань.

І не тільки політичних, а й бізнесових. Хто буде вкладати в таку росію? І це стосується не тільки західного світу, а й насамперед західного.

Україна може впливати на процеси, які відбуваються у росії

Агонія режиму буде дуже небезпечною, але в неї починають вірити все більше, а значить будуть готуватися, і страх це вже не зупинить.

А в нас з'явився реальний шанс не тільки відбивати спроби росії нас колонізувати, а й впливати на те, що відбувається на просторі росії. До цього потрібно готуватися.

Павло Клімкін

ОПИС БАТУРИНСЬКОГО АРХЕОЛОГІЧНОГО ПРОЄКТУ, СПОНСОРОВАНОГО ДОСЛІДНИМ ІНСТИТУТОМ «УКРАЇНІКА»

→ Закінчення з стор. 7

Ю. Ситий помістив багато своїх надрукованих статей і колективних праць з його участю про археологічні студії Батурина XVII-XVIII ст. на вебсайті *Academia.edu* (<https://chnpu.academia.edu/YuriSytyi>). Найбільш детальний опис організації, розбудови та добродійної підтримки Батуринаського проекту в 2001-08 рр. опубліковано З. Когутом й В. Мезенцевим у *Західньо-канадському збірнику Наукового Товариства ім. Шевченка в Канаді*, том XLIV, частина 5 (Едмонтон-Острого, 2008), с. 527-545 (<https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/17357/file.pdf>).

Великі англомовні ілюстровані есеї В. Коваленка про розгром Мазепиної столиці російською армією за археологічними даними та В. Мезенцева про барокову архітектуру й декор зруйнованого величного палацу Мазепи під Батурином надруковані в авторитетній збірці академічних праць *Poltava 1709: The Battle and the Myth*, ed. Serhii Plokhly (Cambridge, Mass.: Harvard Ukrainian Research Institute, 2012), pp. 37-78, 433-470. Вони передруковані у журналі Гарвардського Українського Наукового Інституту *Harvard Ukrainian Studies*, Vol. 31, No. 1-4, Cambridge, Mass., 2009-2010, pp. 37-78, 433-470. Українську версію статті В. Коваленка «Погром Батурина 1708 р. у світлі новітніх археологічних студій» опубліковано в *Український історик*. Журнал Українського Історичного Товариства, том XLVII-XLVIII, № 1-4, Нью-Йорк-Київ-Львів-Острого-Торонто-Париж, 2010-2011, с. 131-167. Вона розміщена на вебсайті Ліги Українців Канади (www.lucorg.com/розкопки-вбатурині_244.htm).

З.Когут, В.Мезенцев і Ю.Ситий також багато років друкували статті й повідомлення про останні археологічні відкриття у Батурині українською й англійською мовами з численними кольоровими ілюстраціями знахідок, розраховані на широкого читача, в *Гомоні України/Ukrainian Echo*, *Новому Шляху/New Pathway*, *Micm* (Торонто), *Свободі*, *The Ukrainian Weekly* (Parsippany, NJ), *Америка/America* (Philadelphia, Pa) та інших українсько-канадських і американських газетах. (див., наприклад, <http://www.newpathway.ca/rozkopky-baturyna-2016-2017/>; <http://www.homin.ca/news.php/news/20129/group/20>). Основні академічні та науково-популярні друковані статті й буклети названих авторів з Батуринаського проекту українською і англійською мовами розміщено на вебсайтах Дослідного Інституту «Україніка», Ліги Українців Канади (<http://www.lucorg.com/index.php/id/244/lang/ua>; <http://www.lucorg.com/index.php/id/244/lang/en>) та інших інтернетних виданнях (див., наприклад, <http://www.mazepa.name>; <http://www.museum-ukraine.info/?p=8150>; <http://www.novasich.top/?p=9471>).

В. Мезенцев був продюсером і автором сценаріїв трьох документальних науково-популярних фільмів для широкого глядача і вчених про історію і культуру Батурина козацької доби та розкопки там 2001-02 рр. українською і англійською мовами. Створення цих фільмів спонсорували Канадська Фондація Українських Студій в Торонті та НТШ Америки у Нью-Йорку. Вони кілька разів демонструвались на українсько-канадських телемережах «Контакт» і «Світогляд/Об'єктив» (47 канал CFMT) та на *Rogers Cable TV*, *Ethnic Channel Group Ltd.* у Торонті, на телепрограмі «Голосу Америки» та в Україні у 2001-07. Українську і англійську версії останнього фільму В. Мезенцева 2002 р. встановлено на *YouTube* (<https://www.youtube.com/watch?v=k8oeLn-Su7U>; <https://www.youtube.com/watch?v=K9zWbSYrUDA>; <https://www.youtube.com/watch?v=2208ха3i-vM>). DVD диски з цим фільмом обома мовами, а також диски з багатоілюстрованою лекцією В. Мезенцева «Розкопки і архітектурні реконструкції у Батурині 2008 р. та відзначення 300-ліття Батуринаської трагедії» (45 хв.), презентовану на телемережі «Контакт» у Торонті 2009 р., можна замовити у автора за телефоном і е-поштою, що нижче.

Від 2001 р. Батуринаський проект спонсорують КІУС та Понтифікальний Інститут Середньовічних Студій Торонтського університету. 2011 р. президент Дослідного Інституту «Україніка» у Торонті, виконавчий директор Крайової Управи Ліги Українців Канади, мгр Орест Стеців заснував фонд для фінансування досліджень Батурина у Канаді при інституті «Україніка», що став співспонсором цього проекту. Фонд Катедр Українознавства у Нью-Йорку підтримує субсидіями археологічні та архітектурно-мистецькі студії ранньомодерного Батурина і наукові подорожі його дослідників. У 2005-19 рр. Чернігівська обласна державна адміністрація щорічно виділяла гранти на розкопки того міста.

Історико-археологічне вивчення Батурина і підготовку публікацій підтримують дотаціями Крайова Управа Ліги Українців Канади, Ліга Українців Канади – відділ у Торонті, Крайова Управа Ліги Українок Канади, торонтський відділ Ліги Українок Канади, Союз Українок Канади – відділ ім. св. княгині Ольги при Катедрі св. Володимира, Кредитова Спілка Будучність, Фондація Будучність, Українська Кредитова Спілка, Фондація Прометей у Торонті та «Zogya Inc.» в м. Грінвічі у Коннектікаті.

О. Стеців та голова редакційної колегії *Гомону України* д-р Олег Романишин всебічно сприяють розбудові Батуринаського проекту та розголосу про нього у Канаді. 20 років Дослідний Інститут «Україніка» та Ліга Українців Канади досконало організують, рекламують і спонсорують щорічні публічні доповіді В. Мезенцева про нові археологічні студії гетьманської столиці в українських культурних центрах, громадських установах та церквах Торонта. В останні роки такі лекції українською і англійською мовами та ілюстровані прозирками презентувались у березні в Інституті св. Володимира та в Українському Культурному Центрі *Old Mill Toronto*.

Десятий рік «Україніка» підтримує історико-археологічні та архітектурно-мистецькі дослідження Мазепиної столиці В. Мезенцева персональними щорічними грантами на покриття витрат проекту в Канаді. Цей інститут фондував видання (редагування і виготовлення комп'ютерного дизайну/макету) дев'яти вищезгаданих буклетів про розкопки Батурина у 2011-20 рр. Кредитова Спілка Будучність та Фондація Будучність у Торонті також виділяли гранти на їхнє друкування в 500 примірниках.

Голова Крайової Управи Ліги Українців Канади Борис Михайлець створив і поновлює вебсайти цієї організації та Дослідного Інституту «Україніка» з розділами, присвяченими Батуринаському проекту. Його учасники щиро дякують О. Стеціву та Б. Михайлецьві за важливу організаційну, фінансову й технічну допомогу дослідженням і популяризації історії та культури гетьманської столиці, оприлюдненню їхніх праць в друкованих та інтернетних виданнях і публічних доповідях для українських громад у Канаді.

«ВИ НЕ МУСИТЕ БУТИ УКРАЇНЦЯМИ, ЩОБ ПІДТРИМАТИ УКРАЇНУ. ДОСТАТНЬО БУТИ ПРОСТО ЛЮДИНОЮ»

➔ Закінчення з стор. 10

«Серед такого принизливого браку людяності ми бачимо, як жінки ведуть шлях вперед», – сказала Клінтон. «І ми бачили жінок, подібних до тих, яких ми шануємо сьогодні, які захищали жінок у зонах конфлікту та притягували до відповідальності винних у гендерному насильстві. ... Ми повинні відповісти на збройне сексуальне насильство з суворими, тяжкими наслідками. Ті, хто нападає на цивільне населення, використовуючи систематичні згвалтування, винні у злочинах проти людства».

Вже 8 грудня 2022 року Олександра Матвійчук, виступаючи від імені Центру громадянських свобод, прийняла Нобелівську премію миру 2022 року. Вперше українська мова пролунала на святі Нобеля у Осло, ще й до того в час жорстокої війни, в якій українці прийняли запеклий бій і не здаються, бо відстоюють все, що найдорожче і найцінніше – відстоюють для себе й в той сам час і для решта світу майбутність демократії і свободи та людські права.

Поведінка росії фундаментально похитнула світовий

порядок і підриває цілі та місію ООН. Національна травма України – і джерело сили для її героїчної позиції – випливає з обурення з приводу нападу росії відверто геноцидного характеру на суверенітет і державність України. росія відкрито прагне знищити Україну. Вільна, демократична Україна стоїть на заваді російським прагненням відновити свою колишню імперію. Світова спільнота вдячна українцям за їхній опір і підтримує Україну в її боротьбі, розуміючи, що плани домінування росії загрожують більше, ніж одній Україні, вони ставлять під загрозу прогрес у всьому пострадянському регіоні та порядок міжнародного права, який охороняє земну кулю.

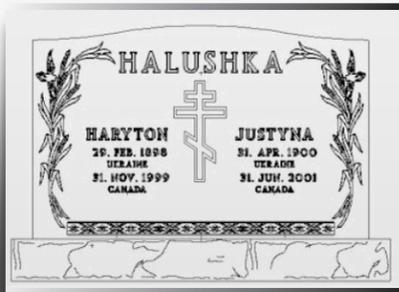
Своє глибоко зворушливе і вражаюче мудрістю звернення Олександра Матвійчук завершила такими словами: «Оскільки це Нобелівська премія миру під час війни, то я дозволю собі звернутися до людей у різних країнах світу із закликом до солідарності. Ви не мусите бути українцями, щоб підтримати Україну. Достатньо бути просто людиною».

Фото: Олена Дунебабіна

Плянуйте посвячення нового пам'ятника на Зелені Свята чи Великдень?

Зауважте, що виготовлення пам'ятника на замовлення може тривати від 2-х до 4-х місяців.

Замовляйте якнайшвидше, щоб уникнути розчарувань. Фірма виготовлення пам'ятників

Eternity in Granite

вигідно розташована в бюрі Цвинтаря, пропонує:

- Великий вибір граніту
- Індивідуальне оформлення на комп'ютері
- Професійні портрети та різьба
- Написи будь-якою мовою на бажання замовника
- Помірковані ціни

“Eternity in Granite” передає свої прибутки на утримання Цвинтаря. За дальшими інформаціями просимо звертатися до адміністрації.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦВИНТАР СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА
1280 Dundas Street West
Oakville, Ontario
L6M 4H9

Тел: (905) 827-1647 1-888-386-1264 Факс: (905) 847-9108

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

Road to Professionalism

Steve
905-385-8332

Specializing in: Classroom Teacher
Senior Driver Education In-Car Educator
80+ licence Renewal D.C.A

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE

З понеділка до п'ятниці
7:30 вечора
на хвилі 1320 AM

В прямому ефірі
www.cjmr1320.ca

КУПУЄТЕ ЧИ
ПРОДАЄТЕ, -
ПОСИЛАЙТЕСЯ
НА ОГОЛОШЕННЯ В
«ГОМОНІ УКРАЇНИ!»

ПОСТУП
українська радіопрোগрама
Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяк

Tel. 647-550-5735

e-mail:
ukrradiofm@gmail.com

Steve M. Woloshyn

Sales Representative

Office: 905-565-9200
Fax: 905-565-6677 Cell:
416-823-5551

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Missis-
sauga, ON L5S 1X2

www.SteveWoloshyn.com
Email:swoloshyn@trebnet.com

Пам'ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені,
\$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

FRIENDS OF UKRAINE DEFENSE FORCES

DONATE TODAY

Будьмо в
КОНТАКТ-і

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

DONATE TODAY

FRIENDS OF UKRAINE DEFENSE FORCES

Since 2014, Friends of Ukraine Defense Forces [FUDF] Fund has provided humanitarian aid and non-lethal assistance to Ukraine's courageous soldiers, volunteers, and families of the fallen heroes.

Please donate because your support is life changing for the soldiers who protect Ukraine.

BY CHEQUE
MAIL TO

9 Plastics Ave. Toronto, ON M8Z 4B6
PAYABLE TO FUDF FUND

ONLINE
BCU FOUNDATION

www.bcufoundation.com/donate-today
SELECT FUDFF

DIRECT DEPOSIT
ACCOUNT NUMBER

68139
ALL BRANCHES OF BCU FINANCIAL

FUDF FUND RAISED OVER \$2,500,000 CAD

BCU Кредитова Спілка Будучність

Winter Mortgage
Special

5.59%*
5 year term

FLEX
Deposit Special

4.00%*
12 months

Cashable after
90 days at 3.00%*

Завітайте до відділу Кредитової Спілки Будучність або на сайт bcufinancial.com.

Rates are annual and subject to change. Offer valid until January 31, 2023.
*Terms and conditions apply: 5 year closed, fixed rate only; conventional or high-ratio; OAC; detailed terms and conditions available upon request. We reserve the right to change, extend, or withdraw this offer at any time.

*Terms and conditions apply: 12-month term only; cashable after 90 days at 3.00%; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid until January 31, 2023. All rates are annual and subject to change.

BCU **Financial**
Кредитова Спілка Будучність

Запрошуємо скористатись перевагами нашої програми «Нова Будучність»

Програма включає:

- Безкоштовне членство та відкриття рахунку у КС Будучність для нових членів кредитівки. Зазвичай, відкриття рахунку коштує \$100, тому що ви стаєте співвласником КС на цю суму.
- Безкоштовне щомісячне обслуговування розрахункового рахунку. Деякі установи беруть плату за це.
- Безкоштовні ощадні рахунки під високий відсоток, включно з Link Savings, який пропонується виключно онлайн.
- Безкоштовні сертифіковані чеки. Зазвичай вони коштують \$5.
- Вигідний курс обміну валют. При обміні \$3500 і більше діють спеціальні вигідні умови.
- Безкоштовний переказ "e-transfer". Часто установи стягують оплату за цю послугу.
- Безкоштовні безготівкові транзакції у відділеннях.
- Безкоштовні операції в АТМ банкоматах мережі.
- Міжнародні грошові перекази (wire transfer), в тому числі в Україну.
- Проїзна картка Presto в сумі \$20 для систем громадського транспорту по всьому району Торонто та Міссісага, району Гамільтона та Оттави.

Щоб подати заявку на відкриття рахунку або отримати консультацію українською мовою, відскануйте цей QR код та залиште свої контакти, і наш фахівець сконтактує з вами найближчим часом.

1-800-461-5941 | www.bcufinancial.com | info@bcufinancial.com